

CURIERUL ADVENTIST

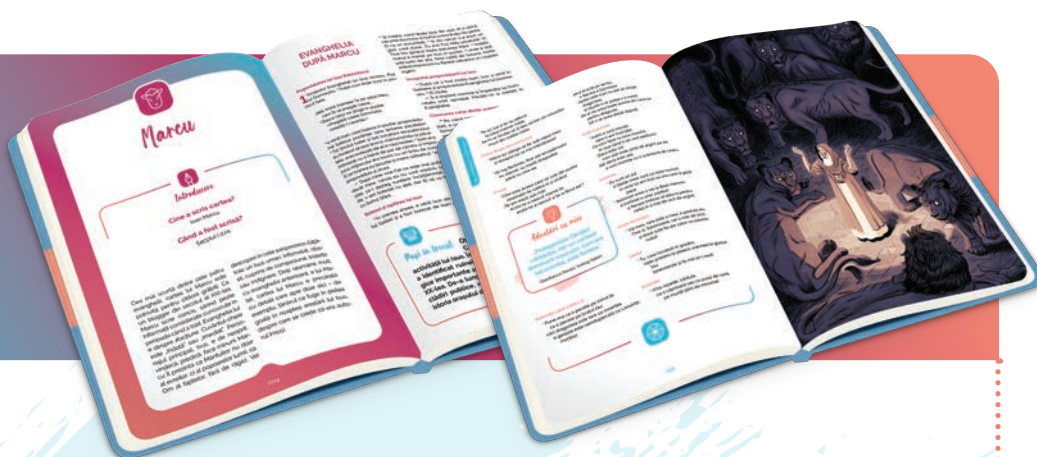
APRILIE 2022: ASOCIAȚIA STUDENȚILOR ADVENTIȘTI AMICUS –
IAȘI + STUDIU DESPRE ZECIME + ISUS HRISTOS –
PERSONAJUL PROMINENT AL VECHIULUI TESTAMENT +
SPUNEȚI-I ȘI LUI... PETRU + ISTORIA UNUI LOC – LABIRINT 116
+ CE POT SĂ FAC? + RUGĂCIUNE PENTRU UCRAINA

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Realizarea unui
climat de libertate

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Biblia adolescentului

Biblia adolescentului vine către tinerii cititori într-un format prietenos, plină de culoare, încurajându-i să citească integral textul biblic (într-o ediție revizuită ortografic a traducerii lui Dumitru Cornilescu). Notele și materialele suplimentare largesc perspectiva adolescenților, așezând Biblia într-o lumină optimă, pentru a fi văzută ca factor major de influență de-a lungul istoriei omenirii și ca manual credibil de reală dezvoltare personală.

Informațiile din istorie, arheologie biblică și arte îmbogățesc cunoștințele tinerilor. Portretele biblice le oferă exemple de „așa da” și „așa nu” din istoriile unora dintre cele mai cunoscute personaje din Biblie. Sugestiile de transpunere a principiilor biblice în acțiuni și fapte concrete îi ajută să descopere Scripturile ca sursă a unei religii practice.

Rubricatura diversă urmărește scopul precis de a-i conduce pe adolescenți la concluzia că Biblia a fost și rămâne un izvor nesecat de înțelepciune, de inspirație și de frumos, singura hartă credibilă care indică drumul spre Țara veșnică.

1 368 de pagini full color, coperte flexibile, în patru variante

- 45 de ilustrații originale
- 11 rubrici distincte
- 538 de note suplimentare
- articole despre inspirația și mesajul Bibliei
- ghid de referințe biblice pe teme de larg interes
- plan de citire a Bibliei în doi ani
- hărți

021 323 00 20
www.viatasisanatate.ro

evs
editura viață și sănătate

Anul XCIX, APRILIE 2022. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

REALIZAREA UNUI CLIMAT DE LIBERTATE

Interviu cu directorii Departamentului Relații Publice și Libertate Religioasă de la nivelul Uniunii și al Conferințelor

1. Cum a afectat pandemia de COVID-19 libertatea religioasă din țara noastră?
2. Care sunt acum cele mai mari provocări cu care vă confrunțați?
3. În ce fel activitatea Departamentului Libertate Religioasă este și o activitate misionară?
4. Care sunt așteptările pe care le aveți de la autoritățile publice în această perioadă? Dar de la biserică?
5. Cum putem contribui fiecare la încurajarea unui climat de libertate în societatea noastră?

1. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că această criză medicală deosebită, care a afectat aproape toate domeniile vieții noastre, nu a condus la restrângerea drepturilor și libertăților religioase ale membrilor noștri. Nu trebuie să confundăm restricțiile impuse de autorități pentru a preveni răspândirea noului coronavirus cu cele impuse pentru limitarea libertății religioase. Chiar dacă nu ne-am putut aduna mereu la biserică, ne-am întâlnit prin intermediul internetului și al rețelelor de socializare. Am putut să fim împreună cu frații noștri de credință din țară și de peste hotare, să ne rugăm împreună, să mijlocim unii pentru alții și să ne susținem unii pe alții. Pandemia însă ne-a învățat că o criză majoră ne poate restrânge drepturi și libertăți de care ne-am bucurat multă vreme și poate schimba realități pe care le credeam stabilite pentru totdeauna.

2. Nu am apucat să scăpăm bine de pandemie și o nouă criză ne-a lovit pe neașteptate. Războiul din Ucraina ne-a dovedit încă o dată cât de fragilă este pacea și siguranța în lumea în care trăim. Chiar dacă problemele din țara vecină nu se răsfrâng direct asupra drepturilor și libertăților religioase din țara noastră, au început să apară temeri și frământări în inimile multora dintre noi, legate de ceea ce va urma și de felul în care libertatea religioasă ne-ar putea fi afectată. Totuși nu trebuie să ne lăsăm dominați de panică și de spaimă. În timp ce ne facem partea noastră îndeplinind responsabilitățile de fiecare zi, trebuie să ne încredem cu totul în mâna Lui, singurul care cunoaște viitorul și care ne poate ajuta să trecem cu bine prin încercările care ne stau în față.

O altă provocare majoră o constituie reluarea activităților și evenimentelor de promovare a libertății religioase la nivel local, după doi ani în care ele s-au desfășurat în condiții de pandemie. Bisericile locale se luptă cu tot mai multe dificultăți financiare, cu faptul că mulți credincioși s-au obișnuit să rămână în Sabat acasă, cu scăderea numărului de membri activi, ceea ce face tot mai dificilă susținerea tuturor departamentelor și proiectelor ce ar trebui desfășurate. Lucrul aceasta mă îngrijorează și mă

CUPRINS

3 Libertate religioasă

Dragoș Mușat
Dănuț Obăgeanu
Mugurel Asaftei
Mădălin Avrămescu
Niță Petre-Daniel
Beniamin Anca
Mihai Miron
Realizarea unui climat de libertate

12 AMICUS

Daniel Bursuc
Asociația Studenților Adventiști AMiCUS
– Iași

14 Info

3,5% impozit/instituții

16 Isprăvnicie

Ciprian Șandru
Studiu despre zecime

18 Spiritual

Dan Constantinescu
Isus Hristos – personajul proeminent al Vechiului Testament

21 Info

Casele de odihnă
Eforie Sud ; Slănic Prahova; Sovata-Băi

22 Meditație

Ștefan Radu
Spuneți-i și lui... Petru

23 Istorie adventă

Leonida Ghioaldă
Istoria unui loc – Labirint 116 (I)

26 Misiune

Benone Lupu
Ce pot să fac?

28 Info

Rugăciune pentru Ucraina

29 De la inimă la inimă

Aurel Neațu
Mesajul președintelui – 18 martie 2022

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Roada Duhului Sfânt

face să mă rog tot mai mult Domnului ca să păstreze vie și entuziasă fiecare biserică locală, în așteptarea întâlnirii cu El.

3. Întotdeauna am considerat activitatea Departamentului Libertate Religioasă o activitate misionară. În cadrul contactelor pe care le avem cu autoritățile locale sau centrale, acestea au ocazia să vadă că principiile pe care noi le promovăm în cuvinte se regăsesc și în viața și activitatea noastră. Credința pe care o avem ne cheamă să fim echilibrați, iubitori, amabili și gata să îi ajutăm pe cei de lângă noi.

Pe lângă exemplul pe care îl oferim, avem ocazia să îi invităm la serviciile noastre de închinare sau să le oferim cărți care prezintă principiile stilului nostru de viață sau ale credinței noastre. Cred că tot ceea ce facem fiecare dintre noi este o lucrare misionară și ar trebui să tratăm cu responsabilitate fiecare ocazie în care ne întâlnim cu semenii noștri, ca Hristos să fie proslăvit și exemplificat în viața noastră.

4. Îmi doresc ca orice s-ar întâmpla, să ne fie respectate drepturile și libertățile noastre religioase. Ne dorim ca autoritățile locale să aibă în continuare încredere în noi, să ne solicite în rezolvarea unor probleme locale și să permită dezvoltarea proiectelor noastre sociale, medicale sau educaționale.

Îmi doresc ca biserica locală să fie deschisă în a susține acele proiecte ale autorităților locale care pot avea un impact semnificativ în viața membrilor acelei comunități. Îmi doresc ca adventiștii de ziua a șaptea să fie buni creștini și buni cetățeni, o mărturie zilnică despre puterea Evangheliei de a schimba vieți și despre dragostea Dumnezeului nostru, care e gata să vină.

5. Cred că fiecare dintre noi poate face ceva. Prin ceea ce facem, prin ceea ce spunem, prin ceea ce postăm sau distribuim pe rețelele de socializare, fiecare dintre noi poate fi un factor de echilibru sau, dimpotrivă, unul care aduce confuzie. Pericolul cel mai mare este să ne implicăm în confruntări ideologice care nu sunt ale noastre, să răspândim informații false despre evenimentele din jur sau despre ceea ce va urma. Știrile false, interpretările fan-teziste ale profeției circulă astăzi mai repede ca oricând. Trebuie să fim foarte atenți ca ceea ce spunem sau apreciem să fie lucruri care zidesc, care conduc spre Dumnezeu și care sunt conforme cu lumina profetică pe care o avem. Împreună cu aceasta, politețea și buna-cuviință în relațiile cu semenii noștri, sinceritatea, înțelepciunea și dragostea pot face minuni mult mai mari decât ne putem închipui. Dumnezeu ne poate ajuta ca, în această lume confuză și plină de teamă, să răspândim în jur mireasma iubirii Sale infinite. ■

Dragoș Mușat – Uniunea de Conferințe

1. Deși au fost voci care au asociat restricțiile impuse în cadrul pandemiei cu ideea că s-a adus atingere libertății religioase, nu a existat nicio legătură între una și alta. Măsurile pe care le-au luat autoritățile statului nu au avut intenția de a anula sau limita libertatea religioasă. Au fost măsuri cu caracter sanitar și atât. Chiar dacă pentru o perioadă scurtă, prin interdicția de a părăsi locuințele sau de a organiza adunări publice, ne-a fost perturbată închinarea colectivă, măsurile acestea nu au fost luate cu scopul de a restricționa libertatea religioasă. Dimpotrivă, de teama de a nu se considera că aduce atingere libertății religioase, autoritățile statului au acordat bisericilor drepturi și privilegii pe care alte instituții, organizații sau colectivități nu le-au primit. Putem spune, fără să greșim, că bisericile au fost favorizate în timpul pandemiei. Ceea ce nu știm dacă ne face cinste. Faptul că am solicitat și am primit, pentru biserică, drepturi de care alții nu au beneficiat, în ochii lui Dumnezeu este o victorie sau o înfrângere? Desigur, când toate acestea vor fi rămas în urmă, va trebui să ne evaluăm onest modul în care am trecut prin această încercare a credinței noastre.

2. În rândurile membrilor bisericii, criza produsă de COVID-19 a scos în evidență convingeri, atitudini și comportamente pe care nu le-am prevăzut. De la comunitățile locale și până la structurile de conducere pe plan mondial, s-au observat și se pot observa încă stări de spirit nepotrivite cu statutul de copii ai lui Dumnezeu. Neîncrederea, nesupunerea, confuzia, aroganța, încumetarea, sfidarea regulilor și o criminală nepăsare față de riscul de a contamina pe cei din jur sunt câteva dintre aspectele evidențiate și care ne obligă să regândim aproape tot ce știam sau credeam despre biserica noastră, dacă ne mai dorim ca această biserică să-și poată îndeplini mandatul încredințat ei de Dumnezeu. Cel mai mare pericol acum este să ignorăm toate semnalele din interiorul bisericii pe care le-am primit în această criză și să ne continuăm existența fără să învățăm ceva din ceea ce am putut descoperi despre noi înșine, fie individual, fie instituțional. Având în vedere războiul de la granițele țării noastre, cu toate implicațiile acestuia, posibilitatea ca ceea ce ne-a dezvăluit criza produsă de pandemie să fie lăsat în urmă, fără evaluări și corectări, este foarte mare. Am plătit cu vieți de oameni niște lecții despre credința și necredința noastră, despre ascultarea și neascultarea noastră și va fi trist să nu învățăm nimic din toate acestea. Atunci, tot ceea ce a fost greșit va rămâne printre noi și în noi și se va manifesta iarăși în încercările următoare. Desigur, am putea totuși să nu ignorăm ceea ce am fost și am făcut în timpul pandemiei, să ne evaluăm onest, să recunoaștem tot ce am greșit și să ne eliberăm de păcatele înfăptuite pe timpul acestei încercări. Cred că nu vor reuși toți, dar vor fi și credincioși care se vor pocăi de ceea ce au greșit.

3. Suntem misionari prin natura credinței noastre. Misionarismul nostru este mai mult decât o lucrare, este o stare. Exercităm atitudini misionare tot așa cum respirăm. Uneori suntem conștienți de misionarismul nostru, dar de cele mai multe ori acționăm misionar fără să ne dăm seama. Este ceva din noi, ceva ce se manifestă în tot ce facem. Însă trebuie să înțelegem că orice activitate misionară, intenționată sau nu, are în spate o învățătură religioasă. Noi suntem, prin grai sau comportament, propovăduitorii unor doctrine. Și aici începe dificultatea departamentului. Promovarea libertății religioase și de conștiință, atât în interiorul bisericii noastre, cât și în dreptul altor biserici sau religii, ne obligă să fim într-o zonă de neutralitate dogmatică. Astfel că nu mai putem fi misionari. Căci orice act misionar va susține o învățătură în contrast cu altele, o biserică în detrimentul alteia și o religie mai presus de celelalte. Departamentul Libertate Religioasă va putea să fie ceea ce este menit a fi doar dacă rămâne pe poziții de neutralitate. Și asta înseamnă să ne înfrânăm instinctul misionar. Să mediem pentru dreptul fiecăruia de a-și urma convingerile religioase chiar dacă, în inima noastră, avem convingeri complet diferite. Nu este ușor. Dar altfel nu mai suntem ceea ce trebuie să fim.

4. Cred că trebuie să ne preocupăm mai mult de așteptările pe care le are Dumnezeu de la noi. Și să ne concentrăm pe ceea ce putem și trebuie să facem noi pentru ceilalți, nu pe ceea ce am dori să facă ei pentru

noi. Dacă acceptăm că Dumnezeu este la cârmă atât în lume, cât și în biserică, atunci este necesar să căutăm să înțelegem vremurile, să cunoaștem foarte bine ce anume cere Dumnezeu de la noi în aceste vremuri și să ne străduim să fim acolo. Nu suntem împuterniciți ca noi să fim cei ce planifică și apoi se așteaptă să fie susținuți de autoritățile lumii și ale bisericii, ci suntem chemați să ne supunem și să ne integrăm în planurile lui Dumnezeu. Să începem prin a ne ruga să avem înțelepciunea și puterea de a cunoaște și accepta ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru noi.

5. Tot ceea ce încercăm să ducem spre lumea din jurul nostru trebuie să se dezvolte mai întâi în biserică. Înainte de a putea fi modele pentru lume în privința respectului pentru credințele și convingerile religioase ale celuilalt, trebuie ca acest respect să fie parte din felul de a fi al credincioșilor bisericii noastre. Aici avem de făcut prima și cea mai mare lucrare. Să educăm biserica în mod corespunzător, să învățăm în biserică importanța de a respecta libertatea religioasă a celuilalt, să ne străduim să stopăm înclinația de a-l judeca pe cel ce are convingeri diferite și, printr-o smerenie autentică, să ne cercetăm fiecare pe noi înșine, fără a ne considera mai presus de ceilalți. ■

Dănuț Obăgeanu – Conferința Banat

1. În primul rând, prin restricțiile impuse cu privire la desfășurarea serviciilor publice de închinare. Închinarea are și o sferă publică de exprimare, care, într-un fel, a ajutat la conștientizarea importanței ei. Pe de altă parte, oamenii au descoperit posibilități necunoscute anterior de a se întâlni în medii virtuale. Însă partea care a produs nemulțumire este faptul că statul cu instituțiile aferente au eliminat biserica din dialogul cu privire la chestiuni ce țin de manifestarea credinței în spațiul public. Biserica a fost văzută ca un factor de risc și chiar ca un catalizator al proliferării bolii. Biserica, mediul în care se promovează sănătatea și ca o instituție care aduce vindecare, a fost privită ca un pericol și ca o sursă de boală.

2. La momentul acesta nu sunt identificate probleme majore de libertate în privința religiei. Ba chiar putem spune că trăim o vreme de libertate care ne face să pierdem conștientizarea valorii ei. Totuși sunt câteva cazuri de studenți care întâmpină probleme cu examenele în Sabat sau membri care au probleme cu activitatea în Sabat la locul de muncă.

3. Istoria ne arată că misiunea s-a realizat în condiții de dictatură politică sau religioasă. Asta se poate explica și prin faptul că necazurile și piedicile întâmpinate ne trezesc și ne țin mai vigilenți și mai determinați pentru a rezista. Însă în libertate avem multe oportunități de slujire. Departamentul Libertate Religioasă se adresează în special liderilor politici și persoanelor cu influență. Chiar dacă nu se văd convertiri sau realizări imediate, prin climatul de dialog și prin contactele realizate, putem face ca valorile noastre să fie cunoscute și chiar să influențeze decizii politice majore.

4. Să mențină un echilibru între biserici, pe de o parte, și spațiul religios și cel secular pe de alta.

Asistăm la o serie de atacuri violente din partea grupurilor antireligioase, care vor să impună ideologii prin lege. Aici este nevoie de lideri deschiși. Biserica noastră a făcut destul de multe activități în domeniu și este prezentă la cel mai înalt nivel în probleme care ne definesc. Totuși este nevoie de intervenții mai clare și mai hotărâte în probleme cum ar fi ideologia LGBD, familia, conflicte militare.

5. În primul rând, să nu uităm de fiara din noi. Cândva, Luther ar fi spus, și așa parafraza: „Cel mai tare mă tem de papa din mine, nu de cel de la Roma.” Doar dacă aruncăm o privire în mediul nostru social apropiat, putem vedea tendințele care, dacă sunt transpuse în acțiuni, vor genera efecte. Ura care mocnește în noi și incapacitatea de a ierta sunt tratate de Domnul Isus ca fapte criminale în sine.

Un alt aspect important este cel de autoeducație pe toate planurile. De multe ori ne dăm cu părerea despre orice și uităm că informațiile pe care le deținem pot fi

trunchiate și tendențioase. Informațiile să fie verificabile, iar interpretarea lor să fie în acord cu învățătura Sfințelor Scripturi și a Spiritului Profetic. Și dacă am parcurs primele două etape, urmează a treia, la fel de importantă – implicarea în acțiuni publice. Nu doar când interesele noastre imediate sunt amenințate. ■

Mugurel Asaftei – Conferința Moldova

1. Consider că, în România, libertatea religioasă a fost respectată într-o măsură apreciabil de mare. Nu aş putea afirma că au avut loc intruziuni din partea autorităților de stat în vreun fel sau în altul. Dimpotrivă, cred că ne-am putea întreba dacă uneori nu am beneficiat de un anumit grad de discriminare pozitivă. Iubesc libertatea religioasă, dar aş fi în gardă, ca nu cumva aceasta, în anumite circumstanțe, să devină un cadou otrăvit. Pe de altă parte, ceea ce am putut observa în ultimii doi ani a fost o radicalizare a percepției unor credincioși adventiști cu privire la libertatea religioasă și asupra modului în care aceasta a fost încălcată sau nu. Cred că la momentul acesta, pe măsură ce am ieșit mult mai brusc din pandemie decât ne-am fi dorit noi, realitatea ne-a constrâns să înțelegem că, aproape de fiecare dată, există posibilitatea ca după colț să pândască o amenințare și mai mare: acum, de pildă, cea legată de starea generată de conflictul armat din Ucraina.

2. La momentul redactării acestui articol, războiul din Ucraina are deja o istorie nefastă de două săptămâni și jumătate. Chiar acum, cele mai mari temeri în materie de libertate religioasă nu s-au transpus în realitate, dar există frământări legitime cu privire la anumite inițiative legislative sau administrative specifice vremurilor de tensiuni sau de beligeranță care ar încerca fundamental statutul de necombatanți al credincioșilor adventiști de ziua a șaptea. Asumarea acestui statut este derivată, evident, din înțelegerea teologică pe care Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea o are cu privire la subiectul în cauză. De asemenea, declarația oficială a bisericii cu privire la necombatanță este alimentată de ceea ce Dumnezeu ne-a transmis prin Cuvântul Său, așa că, pe cale de consecință, până la urmă, temerea este legată de modul în care ne vom raporta la cerințele pe care Dumnezeu le are de la noi. Însă este foarte important să preîntâmpinăm orice fel de impunere sau constrângere care ar putea surveni pe cale legală. Câtă vreme putem lupta pentru un drept constituțional, se impune ca orice efort din partea noas-

tră să fie dus până la capăt. La ordinea zilei, ne confruntăm cu chestiunile frecvente legate de respectarea zilei de Sabat de către angajații, studenții și elevii adventiști. Majoritatea situațiilor își găsesc o rezolvare amiabilă sau pe cale legală, dar avem și anumite cazuri care trenează, din păcate. Acesta este un subiect constant de rugăciune.

3. Aș face mențiunea că denumirea completă a departamentului este Departamentul Relații Oficiale și Libertate Religioasă. Cele două sunt complementare și se potrivesc de minune. Activitatea și obiectivele celor două componente departamentale trebuie să fie congruente, convergente și sinergice. Este foarte greu să ni le imaginăm deconectate, pentru că aceasta ar conduce la o abruptă ineficientizare a lucrării amândurora. Componenta vitală a relațiilor oficiale proactive, susținută pe mai multe planuri, dezvoltată cu onestitate, pregătește terenul pentru o bună lucrare a libertății religioase atât pentru vremuri obișnuite, cât mai cu seamă pentru vremurile de criză. Întotdeauna, relațiile oficiale dezvoltate constant, organic și onest s-au dovedit a fi un instrument misionar fascinant, de mare impact și de neînlocuit.

4. Obişnuiesc deseori să întreb autoritățile publice cu care vin în contact despre cum ar putea fi de un mai mare folos implicarea Departamentului Relații Oficiale și Libertate Religioasă în societate. Întreb bisericile adventiste cu privire la aceasta și îi chestionez cu precădere pe colegi despre maniera în care am putea îmbunătăți colaborarea noastră corelată cu misiunea departamentală. Este drept că și eu am anumite așteptări, dar m-am deprins să nu le setez prea sus, decât în ceea ce mă privește. De la autorități este de așteptat respectarea Constituției, a legilor în vigoare și a drepturilor omului stipulate la nivel internațional. Să cer echidistanță? Ar fi realist? Să cer o atitudine prietenoasă de colaborare, bazată pe încredere mutuală? Parcă funcționează din ce în ce mai bine în ultima vreme. Întrebarea este: pentru cât timp? Orice am cere, trebuie să ne asigurăm că suntem capabili să acceptăm

și să gestionăm eficient ceea ce ni se oferă. De la biserică aștept reziliență, că doar suntem așteptători, verticalitate principială pentru că ne considerăm credincioși, precum și proactivitate în locul reacțiilor impulsive și uneori înspăimântător de neancorate în sursa biblică, atitudine care ne deklasifică foarte mult.

5. În primul rând, cred că trebuie să citim destul de mult Biblia și Spiritul Profetic, cu precădere *Tragedia veacurilor*. A citi nu este suficient, ci este necesar să știi ce și cum să citești. Există cărți excepționale care abordează tema libertății religioase, publicate de Editu-

ra Viață și Sănătate, dar și o vastă literatură cu specific, extrem de bine calibrată, atât beletristică, cât și de specialitate. În al doilea rând, alteritatea nu ar trebui să ne ridice atât de multe probleme, cum se întâmplă acum. Textul biblic ar trebui să ne conducă decisiv la o astfel de înțelegere. În al treilea rând, este necesar să iubești libertatea, deoarece, altminteri, chiar nu ai cu ce contribui la consolidarea și propășirea ei. Așa că, iubiți-o! ■

Mădălin Avrămescu – Conferința Muntenia

1. Criza aceasta sanitară, ne-am dorit sau nu, a afectat întreaga omenire și a lăsat urme adânci în sufletele multora, perturbând relații și familii sau determinând despărțiri dureroase. Aceasta a schimbat dinamica vieții cotidiene, afectând existența oamenilor în toate domeniile, de la cel economic la cel religios, prin sincopile create în frecventarea bisericii sau prin intermediul restricțiilor introduse de către autorități.

Dincolo de toate acestea, pandemia a pus în lumină, poate mai mult ca în alți ani, chestiunea libertăților umane, în general, și cea a libertății de conștiință în special. Încă de la primele semne de criză, după ce au fost implementate anumite constrângeri ale autorităților, s-au ridicat întrebări legitime cu privire la sferele de influență și autoritate ale statului și ale bisericii. În acest context au căpătat conținut dilemele despre rolul statului și al bisericii în raport cu creștinul și de cine și până unde să asculte acesta în conformitate cu învățătura Sfintei Scripturi. S-au constatat mari presiuni pe unele cadre medicale care au fost solicitate să meargă la serviciu în zi de Sabat din cauza situației sanitare din țară. Ori, în acest punct, au fost alimentate întrebări despre ce anume poate să facă un creștin în zi de Sabat și ce nu este recomandat să facă. Pornind de la astfel de chestiuni, coeziunea grupului a fost pusă la încercare din cauza polarizării unor persoane care solicitau condescendență în raport cu deciziile statului determinate de pandemie, sau altele care afirmau că e necesar să fie conservată libertatea de conștiință și religie, iar biserica trebuie să se exprime în acest sens. Consider că efectele acestor provocări au lăsat amprente asupra grupului credincioșilor, efecte care vor fi resimțite și în viitor.

O altă constatare concretă este aceea că s-a diminuat numărul celor care au frecventat serviciile de închinare din cadrul bisericilor. Din motive întemeiate sau nu, destule persoane au ales alte forme de închinare personală sau au apelat la mijloace de comunicare online pentru hrănirea dimensiunii spirituale personale.

În concluzie, cred că această pandemie ne-a afectat viața de biserică, iar spectrul libertății religioase a fost sub asediu în contextul în care am trăit. Poate că cele întâmplate ne vor determina să consolidăm credințele proprii și să sporim prin veghere la conservarea libertății de conștiință și coeziunea grupului!

2. Privind realitatea dintr-o perspectivă generală, în Conferința Oltenia ne-am bucurat de un climat de toleranță și de pace care a încurajat exprimarea libertății de conștiință. Cu toate acestea, nu au lipsit derapaje care ne-au transmis ideea că mentalitățile unor oameni se schimbă greu sau aproape niciodată. În ultima perioadă, au fost câteva probleme cu orele de vineri seara pe care le-au avut unii dintre elevii și studenții noștri. Lucrurile au fost rezolvate în mare măsură, dar o situație a fost mai complicată decât altele, iar la data când scriu acest material este în evoluție. Un student a fost refuzat constant de un cadru universitar care a respins cu inflexibilitate demersurile făcute cu privire la cursurile pe care acesta le avea vineri seara și la care nu putea participa, din motive de conștiință. Situațiile acestea pot deveni și mai complicate atunci când personalul auxiliar din respectivele instituții de învățământ limitează posibilitatea de exprimare a celui afectat de intoleranță, descurajând din start orice inițiativă de apărare a libertății de conștiință.

De asemenea, am întâmpinat iarăși probleme cu clerici majoritari care au interzis desfășurarea unor servicii religioase de înmormântare în rit adventist în cimitire care se află în proprietatea unor primării. Sub acest aspect, derapajele legate de limitarea desfășurării unor slujbe de înmormântare tind să devină un comportament constant al unor clerici din anumite zone, care, necunoscători ai legii statului, se comportă nepoliticos și uneori agresiv în raport cu cererile exprimate în mod legal de cei care doresc desfășurarea unui anumit ritual de înmormântare. Nu ne pierdem însă speranța că aceste lucruri pot găsi rezolvare și, cu condescendență, exprim faptul că deseori

Dumnezeu a avut răspunsuri providențiale cu privire la aceste derapaje.

Am constatat că intervenția lui Dumnezeu, combinată cu atitudinea verticală a credincioșilor noștri, poate să facă minuni! Îi felicit pe acei elevi și studenți care ne caută pentru a-și exprima doleanțele lor și care rămân consecvenți valorilor interioare pe care le au și nu fac compromisuri conjuncturale.

3. Departamentul Libertate Religioasă folosește concepte și mijloace promovarea acestora în societate. Considerând misiunea un exercițiu de înnobilare a ființei umane, de transmitere a valorilor primite de la Dumnezeu către semeni, ajungem la un punct de convergență între cele două noțiuni. Misiunea înseamnă interiorizarea unor adevăruri, trăirea lor, iar ulterior comunicarea acestora în exterior. În acest fel, Departamentul Libertate Religioasă este o fereastră deschisă spre lume și își propune ca, prin intermediul informațiilor trimise, să educe percepția populară, astfel încât persoanele care alcătuiesc societatea să fie depozitarii unor valori, să dovedească toleranță și spirit civic. Acesta este aspectul teoretic.

Activitatea departamentului are însă o puternică latură practică. Programele promovate de departament implică persoane din diverse domenii, cu diverse orientări religioase și filozofice care sunt aduse laolaltă pe o platformă de comunicare. Ori acest act presupune interferențe, transferuri de idei și valori de la un individ sau altul, de la un grup sau altul, de la o biserică sau alta. Este un veritabil schimb de experiență! Pe lângă aceasta, departamentul promovează concerte tematice, simpozioane, precum și alte programe cu o participare largă, care fac parte din spectrul misiunii.

Departamentul Libertate Religioasă înseamnă contacte sociale, iar misiunea tocmai aceasta face: stabilește punți între oameni și comunică valori. În concluzie, activitatea Departamentului Libertate Religioasă este, cu nuanțe specifice, misiune în formă pură. Domnul Isus și Pavel, când au stat de vorbă cu diverse personalități publice din timpul lor, au trăit și comunicat valori cu scopul de a schimba percepții și de a transforma oameni. Aceasta face și acest departament: trăiește credința și comunică libertatea în Hristos!

4. Este oportun ca autoritățile publice să-și dovedească menirea, și anume, printre altele, aceea de a fi în slujba cetățeanului și a societății pentru coordonarea acesteia, valorizarea și direcționarea ei spre un viitor mai bun. În acest sens, autoritățile publice trebuie să investească în câteva chestiuni:

- în transparența decizională – cetățenii trebuie să fie informați cu privire la planurile și hotărârile care trebuie implementate pentru *binele cetății*.
- în dialogul cu toate confesiunile religioase, indiferent de poziționarea acestora pe lista cultelor autorizate.

- să dovedească flexibilitate și să respecte drepturile și libertățile religioase ale tuturor – să promoveze egalitatea tuturor cultelor, fără a favoriza pe unii în detrimentul altora.
- să fie sensibile și deschise la problemele care pot apărea și pe care cultele religioase le pot identifica în societate, spre exemplu chestiuni legate de finanțare, problematici cu privire la cimitire etc.
- nu în ultimul rând, să conserve valorile morale, așa cum rezidă din Sfânta Scriptură.
- și, de ce nu, prin programe locale să promoveze acele principii sănătoase care pot face societatea să aibă un viitor.

De asemenea, biserica trebuie să fie depozitara unor adevăruri și repere morale pe care să le ofere societății în ansamblu, oferindu-i un sens nobil. Îmi doresc ca biserica să nu fie precum o *statuie inertă și impersonală*, ci să fie prezentă în societate, activă și implicată, pentru a face bine, a disemina creștinism autentic și a fi aproape de oameni. Modelele biblice pentru biserică vorbesc de aceasta ca fiind o cetate pe munte sau o lumină; cu alte cuvinte, biserica este un monument al adevărului, dar în același timp influența ei este precum o lumină caldă ce se strecoară în orice ungher moral din societate, biruind întunericul. La fel de important este ca biserica să fie un model de coeziune și pace, o apărătoare a tot ceea ce este curat, a libertății de conștiință și religie, un veritabil izvor de toleranță. Nu în ultimul rând, într-o lume afectată de incertitudini și lipsă de sens, biserica trebuie să ofere lumii speranță într-un altfel de viitor!

5. Consider că fiecare persoană trebuie să înțeleagă faptul că este un depozitar al unor adevăruri care trebuie trăite și exprimate. De asemenea, este necesar să ne însușim regula de aur a Domnului Isus, care spunea: „Tot ce voiți să vă facă oamenii să le faceți voi lor.” Cu alte cuvinte, dacă vrei libertate pentru tine și biserica ta, atunci trebuie să promovezi libertatea și să lupți pentru ea.

În contextul luptei dintre bine și rău, libertatea religioasă nu este un dar care apare din neant, ci este o consecință a influenței manifestate de Duhul Sfânt asupra unor oameni, care contribuie la promovarea libertății din sfera legislativă, dar și rezultatul sacrificiului unor persoane care se luptă și se sacrifică pentru ca libertatea de conștiință să fie mediul potrivit pentru desfășurarea vieții și exprimarea credințelor personale într-un mod decent.

Cred că toți credincioșii sunt invitați să imite modelul Domnului Isus, care a vorbit despre întoarcerea obrazului când situația o impunea, dar și despre abuzul care poate să nască întrebări de genul: „De ce mă bați?” Creștinul trebuie să conștientizeze faptul că nu trăiește într-un glob de sticlă, ci într-o lume în care sunt interacțiuni sociale, iar pentru a fi echilibru și pace este nevoie de contribuția

fiecăruia. Din acest punct de vedere, credinciosul trebuie să fie în dialog cu semenii săi, prezentându-le acestora valorile autentice și preocuparea sa pentru a fi mai bine în societatea în care trăiește.

Iar atunci când sunt derapaje, creștinul trebuie să se exprime primul, decent și nobil, pentru ca lucrurile să fie rezolvate. Mă atrage modelul Pavel, care a discutat și cu persoane nepregătite, dar și cu elitele vremii și în

fața tuturor a prezentat adevărurile și principiile etice ale Împărăției lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, un creștin trebuie să trăiască pentru Dumnezeu, pentru alții și pentru sine, apărându-se în fața oricăror probleme generate de intoleranță! ■

Niță Petre-Daniel – Conferința Oltenia

1. Există mai multe domenii în care pandemia a afectat libertatea religioasă. În prima parte a pandemiei, considerăm că închiderea bisericilor, chiar dacă a fost impusă în contextul unui lockdown general, a fost o restrângere a libertății de închinare. Dincolo de faptul că ulterior premisa de la care a pornit aceasta (oprirea extinderii virusului) a fost invalidată, închiderea bisericilor a fost un factor de scădere a moralului credincioșilor și a creat un precedent periculos. Rămâne întrebarea dacă o asemenea situație de criză justifică măsuri de acest gen. Pandemia a oferit un pretext pentru anumite instituții de a concedia persoane care, din motive de conștiință, nu au putut desfășura anumite activități lucrative în ziua lor de închinare. Legislația specifică stării de urgență a fost interpretată de unele instituții în sensul că nu mai pot fi invocate obiecțiile de conștiință. În final, ne-am lovit de poziția inflexibilă a unei universități importante care a fixat mai mulți ani la rând examene de admitere la anumite facultăți într-o zi de sâmbătă, nepotrivită pentru candidații adventiști de ziua a șaptea. Per ansamblu, am constatat o înmulțire a cazurilor de încălcare a libertății religioase.

2. Deși tendința generală a fost în ultima perioadă de relaxare a restricțiilor, nu constatăm o relaxare a amenințărilor privind respectarea libertății de conștiință. S-a menținut din păcate și în acest an situația examenelor de admitere fixate sâmbătă și există în continuare conflicte de muncă generate de nerespectarea conștiinței angajaților privind ziua de închinare.

3. Interacționăm în activitatea departamentului cu mulți factori de decizie, persoane influente, lideri în diverse instituții care, în general, dovedesc deschidere spre dialog, oferindu-ne o oportunitate să dăm mărturie despre credința noastră. În acest moment, aproape 200 de reviste *Semnele Timpului* sunt distribuite lunar oficialităților din zona Transilvania de Nord, cu scop misionar și de consolidare a relațiilor publice. Privim fiecare caz de încălcare a libertății de închinare și ca pe o ocazie de mărturie, educându-ne credincioșii aflați în asemenea situații să-și apere conștiința, dar și să dea dovadă de amabilitate, respect și să-și îndeplinească exemplar îndatoririle profesionale.

4. Considerăm continuarea dialogului dintre biserică și autorități un imperativ. De asemenea, așteptăm din partea autorităților mai multă înțelegere cu privire la importanța respectării obiecțiilor de conștiință ale credincioșilor. Biserica este chemată să respecte la rândul ei conștiința celor care au opinie diferită înăuntrul bisericii, tratându-i cu dragoste și respect pe cei diferiți, chiar dacă nu putem fi de acord întotdeauna cu ei.

5. În loc să ne izolăm și să renunțăm la lupta pentru libertate religioasă resemnându-ne că suntem condamnați la persecuție și trebuie să suferim pentru credință, cred că trebuie să înțelegem că suntem chemați să apărăm principiile libertății religioase și de conștiință, folosind orice ocazie pe care Dumnezeu ne-o oferă. Nu este vorba doar de noi, ci de valori fără de care societatea ar fi mai săracă și ar avea de pierdut. ■

Beniamin Anca – Conferința Transilvania Nord

1. Pandemia a readus pe tapet în România subiectul libertății individuale după un repaus de aproximativ 30 de ani. Implicit, acest lucru a dus la o dezbatere amplă cu privire la problema libertății religioase. Este limpede că libertatea religioasă în țara noastră a avut de suferit, în special în primele luni ale pandemiei în perioada stării de urgență. Mii de oameni nu au avut acces la închinarea publică, chiar dacă cei mai mulți au înțeles să colaboreze spre binele sănătății semenilor.

Această perioadă ne-a ajutat să descoperim o altă dimensiune a slujirii Mântuitorului, și anume: vindecarea fizică și îngrijirea celor în suferință. Bisericele din România au învățat sau au fost forțate în ultimii doi ani să descopere valoarea închinării personale, individuale sau în familie. Domnul Hristos a spus: „Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4:23-24). A venit acel ceas când am revizuit închinarea noastră și dimensiunile ei. Ne-am dat seama că pe undeva suntem mai legați de ziduri și clopotnițe, și mai puțin marcați de „duh și adevăr”.

Totodată, subiectul introducerii certificatului verde în problema vaccinării a polarizat familii, rude, prieteni și comunități religioase. Numeroase voci au considerat procesul imunizării medicale ca fiind un demers care afectea-

ză conștiința și convingerile religioase ale credincioșilor. Dincolo de dezbateri, știm că autoritățile, în urma dialogului cu cultele religioase recunoscute prin lege, nu au introdus obligativitatea imunizării prin vaccinare ca o condiție pentru accesul în biserici. Această decizie a fost mulțumitoare pentru cele mai multe entități religioase.

Criza medicală consumată în ultimii doi ne-a ajutat să ne cunoaștem limitele și să redescoperim valorile fundamentale precum sănătatea, familia, libertatea și credința, puse de Dumnezeu în centrul preocupării noastre. Rămâne să ne analizăm comportamentul și experiențele trăite ca să lăsăm mai mult spațiu pentru influența care vine de Sus în viețile noastre.

2. Este foarte probabil că cele mai mari provocări cu care s-a confruntat biserica în ultima perioadă au fost: organizarea și buna funcționare în condițiile impuse, creșterea nivelului toleranței și acceptarea opiniei celorlalți în sânul comunităților, precum și păstrarea unității bisericii. Lipsa accesului la închinarea publică, precum și impunerea restricțiilor ne-au pus în fața unei situații atipice în ceea ce privește organizarea, dar și comunicarea cu credincioșii. Spațiul redus în sălile de cult, măsurile de protecție, organizarea ceremoniilor speciale (Cina Domnului, botez, cununii religioase etc.) au testat de multe ori limitele noastre în ceea ce privește asigurarea procesului de închinare.

LUMEA RELIGIOASĂ AZI

cu Beatrice Lospa

Luni - Joi, ora 22.30

Mărti - Vineri, ora 14.30 (R)

Pe de altă parte, una dintre cele mai mari provocări în toila evenimentelor recente a fost testarea nivelului de toleranță la diferite opinii conturate în mediul religios. Consider că o abordare biblică în privința diferendelor este foarte benefică și sănătoasă pentru creșterea și maturizarea spirituală. Apostolul Pavel spunea în Epistola către romani: „Primiți-i bine între voi pe cei care sunt slabi în credință, fără a purta dispute! Unul crede că poate să mănânce orice, pe când cel slab mănâncă doar legume. Cel ce mănâncă orice să nu-l disprețuiască pe cel ce nu mănâncă orice, iar cel ce nu mănâncă orice să nu-l condamne pe cel ce mănâncă, pentru că Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu să-l condamni pe slujitorul altuia?” Atât cei tari, cât și cei slabi în credință au loc sub cupola bisericii. Creșterea nivelului de toleranță în mijlocul furtunii de opinii ne poate conduce la o sporire a calității relațiilor existente.

O altă provocare majoră a fost păstrarea unității în cadrul bisericilor. Din păcate, mulți membri au alergat și s-au orientat spre diferiți lideri radicali și teorii de natură conspiraționistă, în loc să alerge la Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a înțelege și interpreta mai bine vremurile. Rugăciunea Domnului Isus din Ioan 17 este mai actuală ca niciodată: „Mă rog ca toți să fie una.” Unitatea însă este un rezultat al influenței sfințitoare a Cuvântului: „Sfințește-i prin adevărul Tău, Cuvântul Tău este adevărul.”

3. Prin apărarea dreptului la libertate religioasă nu apărăm doar o formă religioasă, ci promovăm un bogat conținut de valori spirituale. Este o ocazie în care promovăm în societate principiile biblice după care ne ghidăm în viața de zi cu zi. Podurile construite prin activitatea departamentului sunt adevărate căi de comunicare și o metodă eficientă de vestire a Evangheliei. Orice eveniment public și orice dialog privat purtat cu reprezentanți

ai diferitor instituții academice, politice, sanitare sau educaționale este o ocazie de mărturie. Sămânța aruncată își caută terenul fertil pentru creștere și rodire. Libertatea religioasă este parte din procesul de evanghelizare descris de Mântuitorul în Matei 24, *până la marginile pământului*.

4. Principiul separării statului de biserică trebuie să rămână un principiu de bază cu aplicabilitate temeinică în spațiu public. Statul trebuie să-și îndeplinească rolul de „Cezar”, iar biserica este chemată să rămână în slujba lui Hristos. Autoritățile publice sunt chemate să asigure integritatea și securitatea fizică a cetățeanului, iar biserica are vocația de a asigura integritatea spirituală și hrana duhovnicească a omului. În momente de criză (precum pandemie, conflict militar etc.) este imperios necesar un dialog și o colaborare între cele două entități, însă fără presiuni de natură să afecteze cugetul omului, organizarea și concepția ecleziastică sau procesul legislativ exercitat de stat.

5. Societatea noastră duce lipsă de echilibru în abordarea diferitor subiecte și teme de importanță majoră. De multe ori auzim discursuri care forțază polarizarea societății, dar și a comunităților religioase. În ultima perioadă am resimțit nevoia de abordare echilibrată a unor subiecte precum cel al libertății religioase și accesul liber la închinare publică, fără ca acest lucru să afecteze integritatea fizică și de conștiință a celorlalți. Omul înțelept, care-și construiește casa pe stâncă, este un om al echilibrului, care nu va fi doborât sau demolat de calamitățile din exterior. Forul lui lăuntric, dezvoltat în timp printr-o relație onestă cu Hristos, va constitui temelia pentru un astfel de echilibru. ■

Mihai Miron – Conferința Transilvania Sud

ASOCIAȚIA STUDENȚILOR ADVENTIȘTI AMiCUS – IAȘI

Ce înseamnă pentru studenții noștri să fii AMiCUS?

Cred că am putea rezuma răspunsul la această întrebare foarte simplu prin motto-ul asociației: „Hai să fim prieteni!”, dar consider că nu explică pe deplin toate valențele unui AMiCUS activ. În filiala AMiCUS Iași ne bucurăm de studenții care sunt implicați, credincioși și dedicați, atât în activitățile noastre, cât și în munca academică sau în viața bisericii. Mai mult decât atât, ne dăm silința ca, prin activitățile pe care le desfășurăm săptămânal, să cultivăm relații sănătoase și stabile între membrii noștri.

Prin ce proiecte își transmite AMiCUS-ul filozofia?

Atenția noastră este canalizată pe două categorii mari de activități: cele care răspund nevoilor oamenilor din jurul nostru și cele adresate (dar nu și exclusive) membrilor noștri. Cele din primul grup sunt cu precădere de natură socială, în care ne dorim să ajutăm oamenii în nevoie, iar aici merită să menționăm „cantina mobilă”, când oferim o masă caldă, gătită de studenți, oamenilor care nu se bucură mereu de mâncare pe masă și „târgul caritabil de haine”, unde persoanele care nu au o situație materială avantajoasă pot lua haine donate. Pe lângă acestea am vrea să amintim și prezentările din seria New Start, în care promovăm un stil de viață sănătos studenților din campusurile universitare, și „orașelul copiilor”, unul din cele mai de succes proiecte desfășurate în orașul nostru, unde scopul principal al proiectului este de a familiariza copiii de vârste mici cu principalele mecanisme de funcționare a unui oraș.

Totodată, cum deja am menționat, avem mereu în vedere și nevoile propriilor membri printr-o multitudine de activități recreative, culturale și mai ales spirituale.

Mesajul capelanului Despre AMiCUS

AMiCUS Iași este prima istorie a studenților adventiști organizați pe plaiurile mioritice.

Acolo unde se întemeia prima universitate din România, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, avea să se formeze și prima organizație studențească adventistă din România. Cu vibrațiile tinerești de iubire, pasiune pentru implicare și idei care mai de care mai gata să spargă coaja, AMiCUS Iași poposește acum pe paginile însemnate ale Bisericii Adventiste din România.

Din 1993 și până în prezent, fiecare an a adus cu el noi și noi studenți pe drumul orașului de pe șapte coline. Din toate județele Moldovei, dar și de pe meleagurile Munteniei sau ale Olteniei, din Transilvania, din Ucraina sau Republica Moldova, sau din insulele Americii, tânărul dornic de studiu și dezvoltare intelectuală își caută și bucuria de a fi unit în aceeași credință, la AMiCUS Iași. Luptele și provocările studenției poți să le porți singur sau poți să le unești în rezistență prin prietenie, implicare în proiecte, timp petrecut împreună, momente de rugă, studiu, dezvoltare, în toate activitățile AMiCUS Iași.

Deschiderea și închiderea anului universitar, invitații speciali, seminare pentru studenți, capelele de miercuri seara, încheiate cu ceaiul și prăjitura, clubul de carte, orașelul copiilor, târgul caritabil, cantina socială și alte

diferite proiecte unesc bucurii, idealuri, tinerețe, decizii, dezbateri, implicare, viziune, noutate, un alt fel de a fi, între acasă de ieri și un nou acasă de mâine în devenire.

AMiCUS Iași înseamnă echipă, idei creative, aplicare practică a ceea ce înseamnă să descoperi un Dumnezeu văzut prin ochii de student, o umblare reală ca adventist de ziua a șaptea, sau o parte din a fi un tânăr chemat să fie prieten cu semenul său.

Pentru AMiCUS

Când zorii maturității în formare își arată suav existența, AMiCUS este un acasă ce crește valori, slujire și prietenie, ce poate așeza veșnicia pe paginile trăirii contemporane a fiecărui tânăr. Biserica Iași Sărărie este cuibul pentru zborul fiecărei generații an de an, un dar ce îl poartă frumos și responsabil, pentru Dumnezeu, cu dragoste de slujire.

„Nu știi alții cum sunt, dar eu când mă gândesc la locul” studenției, identific o treaptă a vieții ce ar trebui legată mai mult de conștientizarea nevoii de a fi pentru Dumnezeu mai mult ca niciodată, în a înțelege cum putem deveni dedicați pe deplin vieții autentice de așteptător.

„Păstrează ce ai ca nimeni să nu-ți ia cununa” (Apocalipsa 3:11), spunea Ioan. Așa este și perioada studenției. Bucuria de a vedea frumusețea valorilor creștine, adventiste, ce pot răspândi o mireasmă de viață spre viață (2 Corinteni 2:16b) spre universitățile din România și nu numai, este cuprinsă în motoul: „Hai să fim prieteni!”

AMiCUS Iași înseamnă formare de caractere. „Adevăratul caracter este o calitate a sufletului, ce se dă pe față în comportament” (E. White, *Îndrumarea copilului*, p. 161). Într-o eră a instabilității, de la informații la economie, la relații inter-sociale, Dumnezeu e veșnic. Cunoaște-L și rămâi cu El. Într-o eră a metamorfozării binelui sau a răului, a statului, a religiei, Dumnezeu spune că El e veșnic, că nu se schimbă și nu este un om ca să mintă (Numeri 23:19/1 Samuel 15:29), „shareuieste-L”! Într-o eră a tehnologiei, a upgradării constante, Dumnezeu este infinit, nu are *Evrika*, și ce este El este varianta finală, dar și în permanentă cunoaștere a dragostei Lui. Urmărește-o! (1 Corinteni 14:1).

Împărăția Lui e stabilă, veșnică, reală și verificabilă – aceasta este realitatea Bibliei și a Împăratului ei, unde pacea, dezvoltarea, cunoașterea, prietenia sunt garantate fără urmă de război și de moarte. La un moment dat, Dumnezeu zice: „Vai, ... iau hotărâri fără Mine, fac legăminte care nu vin din Duhul Meu” (Isaia 30:1). Când totul este atât de fragil în cunoaștere și existență, învață să-L întrebi pe Domnul, să iei hotărâri cu El, pe baza Bibliei, printr-o viață de rugăciune constantă și văzând în practica Ta dacă ce te învață El rămâne sau nu pentru binele tău și al lumii întregi. „Ce e mai frumos, e înaintea noastră”, spunea C.S. Lewis! ■

**MODELAREA
CARACTERULUI
DANIEL
BURSUC**

Daniel Bursuc, capelan AMiCUS, Iași

DIRECȚIONEAZĂ UN PROCENT DE 3,5% DIN IMPOZITUL ANUAL PE VENIT PENTRU SUSȚINEREA ENTITĂȚILOR NONPROFIT SAU A UNITĂȚILOR DE CULT ALE BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA

Conform Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, contribuabilii pot direcționa un procent de **3,5%** din impozitul anual pentru susținerea entităților nonprofit sau a unităților de cult. Pentru aceasta trebuie să depuneți **Formularul 230** (pentru veniturile din salarii sau pensii) sau, dacă depuneți **Declarația unică 212** (pentru venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole, piscicultură, silvicultură, alte surse), să completați Capitolul I, Secțiunea I.8.

- **Formularele se descarcă de pe site-ul ANAF:**

- https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/230.html
- https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/declaratie_unica.html

în format pdf (soft A), putând fi completate electronic sau de mână.

- **Se completează cu:**

- suma solicitată a fi virată. În cazul în care suma nu se cunoaște sau nu se completează, va fi calculată de organul fiscal;
- denumire entitate nonprofit/unitate de cult, cod fiscal și cod bancar IBAN.

- **Se depun** prin mijloace electronice de transmitere la distanță. Declarația 230 se poate depune și la registratura organului fiscal sau prin poștă, prin scrisoare recomandată.

Data limită este 25 mai 2022.

INSTITUȚII CARE APARTIN BISERICII ADVENTISTE ȘI AL CĂROR AUDIT SE FACE PRIN SISTEMUL BISERICII

Nr.	DENUMIRE ONG	COD FISCAL	COD IBAN	OBSERVAȚII
1	UNIUNEA DE CONFERINȚE	4752219	RO39 BRDE 4455 V237 2751 4450	București
2	Asociația Centrului Media Speranța	29930109	RO03 RNCB 0479 1273 4860 0001	București
3	Agencia Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România	14355291	RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001	București
4	Universitatea Adventus din Cernica	8883136	RO80 RNCB 0087 0081 1693 0001	Cernica
5	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92 BRDE 4455 V592 1875 4450	București
6	Asociația Sănătate și Educație	13817422	RO69 BRDE 4455 V615 3169 4450	București
7	Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81 BRDE 4455 V475 0525 4450	București
8	Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87 BRDE 4455 V917 3616 4450	București
9	Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15 BRDE 4455 V346 2206 4450	București
10	Asociația „Ridică-te și umblă”	32373890	RO91 RNCB 0073 1380 7216 0001	București
11	Asociația „Exploratori pentru Viitor”	14027189	RO59 BRDE 4455 V512 2467 4450	București
12	Asociația biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96 RNCB 0073 0347 7094 0001	București
13	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	17871521	RO38 RNCB 0048 0534 8328 0001	Brăila
14	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	35572277	RO52 RNCB 0091 1492 7932 0001	Cernica
1	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA BANAT	5776798	RO68 RNCB 0015 0492 7245 0001	Arad
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MOLDOVA	4277072	RO97 RNCB 0026 0126 6680 0001	Bacău
2	Fundația umanitară „Dr. Luca”	14078913	RO15 RNCB 0026 0308 9377 0001 Centrul de Sănătate Podiș	
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MUNTENIA	4733390	RO98 RNCB 0074 0292 3624 0001	București
2	Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36 RNCB 0074 0292 2390 0001	București
3	Școala Primară „Dr. Luca”	35100908	RO88 BRDE 0905 V472 1080 0900	Brăila
4	Asociația Școala „Dumitru Florea”	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Ploiești
5	Asociația Școala „Wilhelm Moldovan”	26392757	RO11 RNCB 0114 1142 6003 0001	Constanța
6	Asociația Liceul Teoretic „Mihai Ionescu”	12483090	RO21 RNCB 0084 0107 6864 0001	București
7	Asociația Prestigimedica	32312485	RO10 RNCB 0082 0010 8546 0002	București
8	Asociația Respiro	33421979	RO24 RNCB 0082 1410 6836 0001	București
9	Asociația Opinia Production	36673873	RO02 BTRL RONC RT03 7443 3201	Constanța
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA OLTENIA	4553216	RO75 RZBR 0000 0600 0046 0472	Craiova
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72 RZBR 0000 0600 0657 9189	Craiova
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD	4547087	RO75 RNCB 0106 0265 9081 0001	Cluj-Napoca
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD	8364740	RO37 RNCB 0193 0159 6750 0001	Târgu Mureș

INSTITUȚII CARE COLABOREAZĂ CU BISERICA ADVENTISTĂ ȘI LA CARE AUDITUL SE FACE PRIN SISTEMUL BISERICII

Nr.	Denumire ONG	COD FISCAL	COD IBAN	Observații	Localitate
UNIUNEA DE CONFERINȚE					
1	Fundația Casa Pâinii	17510993	RO40 RNCB 0052 0188 2287 0001	instituție socială	Viziru
CONFERINȚA BANAT					
1	Asociația Grădina Speranței	23658243	RO91 RNCB 0015 1260 7077 0001	Grădinița Cuvin	Arad
2	Școala „Speranța” Macea	38586374	RO94 RNCB 0015 1607 9283 0001	Școală primară	Macea
3	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO88 RNCB 0249 0492 7554 0001	Grădinița Salem Arad	Arad
4	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO59 RNCB 0015 0492 7554 0001	Grădinița Betania Timișoara	Timișoara
5	Asociația Casa Speranței Banat	28238372	RO44 RNCB 0015 1213 1580 0001	Asistă social persoane în vârstă defavorizate	Arad
6	Asociația Studențească Amicus – Filiala Timișoara	18620862	RO83 RNCB 0255 0403 4775 0001	Proiecte studențești	Timișoara
7	Asociația Teenjoy	34567671	RO20 RNCB 0015 1489 7486 0001	Promovează acțiuni educative prin organizarea de tabere	Arad
CONFERINȚA MOLDOVA					
1	Asociația Proexceleța	29572604	RO07 RZBR 0000 0600 1443 7165	Grădinița Celestino	Bacău
2	Asociația Bambi	14109939	RO23 RZBR 0000 0600 0386 6981	Grădinița Bambi	Galați
3	Asociația EVISS	35958350	RO66 RNCB 0310 1615 3123 0001	Grădinița EVISS	Iași
4	Filiala Asociației Bambi	18177642	RO94 RNCB 0142 1129 9409 0001	Școală primară + Școală gimnazială	Matca
5	Asociația T.C. Mărgăritare	23824060	RO86 BRDE 2805 V258 7033 2800	Grădinița Mărgăritare	Roman
6	Asociația Studențească Amicus - Filiala Iași	14032304	RO57 BRDE 2405 V391 3153 2400	Proiecte studențești	Iași
7	Școala Gimnazială Matca	35853876	RO21 RNCB 0142 1502 4355 0001	Școală nivel preșcolar + primar	Matca
8	Asociația „Viitorul Azi”	35965225	RO22 UGBI 0000 2020 12642RON	Grădinița „Elisei”	Piatra Neamț
CONFERINȚA MUNTENIA					
1	Asociația pentru Educație Creștină	25717257	RO84 BTRL 0450 1205 J700 51XX	Grădinița Micii Valdenzi - Popa Tatu	București
2	Asociația Speranță pentru Măine - Grădinița Licurici	22470550	RO31 RNCB 0082 0940 7366 0001	Grădinița Licurici - Cuza Vodă	București
3	Asociația Umanitară EDUSTAR	22740441	RO69 BTRL 0100 1205 1246 0XX	Grădinița Edustar	Buzău
4	Asociația Grădinița Curcubeul Speranței	26362950	RO49 BTRL 0190 12053 7713 8XX	Grădinița Curcubeul Speranței	Giurgiu
5	Asociația Școală „Dumitru Florea” – Școala Excelsis	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Ploiești
6	Asociația Școala Eden Paradisul Copiilor	30304052	RO87 RNCB 0208 1281 0575 0001	Grădiniță + Școală primară	Băicoi
7	Asociația „Pro Eirene”	23967109	RO46 BRDE 2305 V177 6186 2300	Grădinița Micul Prinț	Slobozia
8	Asociația Speranța	21642801	RO04 RNCB 0128 0749 3570 0001	Grădinița Speranța	Târgoviște
9	Asociația Speranță pentru Măine	22470550	RO38 RNCB 0289 0940 7366 0001	Sucursala Grădinița Priki - Militari	București
10	Asociația Internațional Christian Academy	35395876	RO07 INGB 0000 9999 0560 1371	Grădiniță	Cernica
CONFERINȚA OLTENIA					
1	Asociația Creștină pentru Educație și Sănătate	28468827	RO90 CECE AG01 30RO N090 7163	Grădinița Eden	Pitești
2	Asociația „Holistic Education”	31908979	RO85 RZBR 0000 0600 1582 9360	Grădinița Licuricii	Roșiori de Vede
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD					
1	Asociația „Cristian Education for Romania”	22623018	RO87 BTRL 0130 1205 M114 29XX	Are 6 grădinițe, după cum urmează:	Cluj-Napoca
				Kinderfreunde	Cluj-Napoca
				Albinuța	Halmeu
				David	Moisei
				Emanuel	Ocna-Mureș
				Tudor	Sighetu Marmăției
				Happy Kinder	Beclean
2	Grădinița „ANA”	36983505	RO13 BTRL RONC RT03 8296 2601	Grădiniță	Săpânța
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD					
1	Asociația Educație pentru o Viață Sănătoasă	16832621	RO23 BTRL 0270 1205 1167 05XX	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Câmpenița
2	Fundația pentru Spitalul Oncologic Târgu Mureș	42898021	RO02 CECE C001 9460 0950 7631	Instituție de sănătate - spital	Târgu Mureș
3	CSMPR – Herghelia	5994199	RO83RNCB0193 0159 6949 0001	Instituție de sănătate	Herghelia
4	Liceul „Dr. Lind”	32712716	RO57 RNCB 0188 1503 2488 0001	Liceu	Câmpenița
5	Asociația „Advent Kindergarten – Filiala Reghin”	22740913	RO13 BACX 0000 0010 9174 1000	Grădinița Emanuel	Reghin
6	Asociația Puterea Educației	26333378	RO06 BTRL 0330 1205 P955 84XX	Grădinița Licuricii	Sibiu
7	Asociația „Sonnenschein Schassburg”	25502444	RO13 RNCB 0191 1095 6393 0001	Grădinița Sonnenschein Schassburg	Sighișoara
8	Asociația Familie și Educație pentru Copii	25505050	RO31 RNCB 0188 1092 7112 0001	Grădiniță + Școală Primară + Școală Gimnazială	Vaideiu
9	Centrul de Sănătate Educație și Familie Sanogen	32469421	RO89 BTRL RONC RT23 2343 901	Proiecte de sănătate și sociale – centru de influență	Târgu Mureș
10	Fundația OMEGA	9914800	RO41 BTRL 0270 1205 M590 30XX	Școală primară + nivel gimnazial	Târgu Mureș

STUDIU DESPRE ZECIME

„CINSTEȘTE PE
DOMNUL CU
AVERILE TALE ȘI
CU CELE DINTÂI
ROADE DIN TOT
VENITUL TĂU.”
(PROVERBELE 3:9)

„FIECARE SĂ
DEA CE VA
PUTEĂ, DUPĂ
BINECUVÂNTAREA
PE CARE I-O VA
DA DOMNUL,
DUMNEZEUL TĂU.”
(DEUTERONOMUL
16:17)

„FIECARE SĂ DEA
DUPĂ CUM A
HOTĂRÂT ÎN INIMA
LUI: NU CU PĂRERE
DE RĂU, SAU DE
SILĂ, CĂCI PE CINE
DĂ CU BUCURIE,
ÎL IUBEȘTE
DUMNEZEU.”
(2 CORINTENI 9:7)

„ADUCEȚI LA CASA
VISTIERIEI TOATE
ZECUIELILE, CA SĂ
FIE HRANĂ ÎN CASA
MEA; PUNEȚI-MĂ
ASTFEL LA ÎN-
CERCARE”, ZICE
DOMNUL OȘTIRI-
LOR, „ȘI VEȚI
VEDEA DACĂ NU
VĂ VOI DESCHIDE
ZĂGAZURILE
CERURILOR ȘI
DACĂ NU VOI
TURNA PESTE
VOI BELȘUG DE
BINECUVÂNTARE.”
(MALEAHI 3:10)

În anul 2021 a fost realizat în Uniunea Română un studiu despre zecimea oferită de către credincioși. La această cercetare au participat Conferințele Transilvania Nord și Transilvania Sud. Vă prezentăm în acest articol metodologia folosită, precum și rezultatele acestui demers.

Obiectivele studiului

Studiul și-a propus să afle date despre credințioșii membrilor în înapoierea zecimii, în funcție de vârstă, zonă geografică și potențial financiar.

Intervalul de timp

Au fost colectate și studiate datele pentru anul calendaristic 2019.

Metoda de lucru

Datele au fost adunate pe baza înregistrărilor din documentele bisericilor locale (chitanțe, registrul nominal al zecimii, registrul de membri). Colectarea datelor i-a implicat pe trezorerieri, pastori, revizori și casieri ai Conferințelor, respectiv ai bisericilor locale.

Fiecare Conferință și-a stabilit propria strategie de lucru și responsabilii care au participat la realizarea studiului.

Pentru ca studiul să fie relevant, au fost analizate datele a cel puțin 30% din totalul de membri ai fiecărei Conferințe. Au fost alese biserici mici, medii și mari, atât din zona urbană, cât și din zona rurală, din fiecare județ al Conferințelor. Dacă unul dintre soți oferă zecime, ambii au fost considerați dăruitori. De asemenea, tinerii care încă sunt dependenți de părinți (elevi, studenți) au fost considerați dăruitori.

Termeni explicați

Membru activ – membru care este în țară și participă la serviciile divine.

Dăruitor – cel care oferă zecime.

Biserică mică – biserică cu mai puțin de 50 de membri.

Biserică medie – biserică ce are între 50 și 100 de membri.

Biserică mare – biserică cu peste 100 de membri.

Zecime fără nume – sume înregistrate fără nume în registrul nominal.

Zecimea medie pe membru (care dau zecime) – zecimea totală, împărțită la numărul de dăruitori.

Echipa de cercetare

Ioan Câmpian Tătar – este cel care a inițiat proiectul.

Emil Jigău – a adaptat cerințele studiului la realitatea românească.

Costel Aruxandei – a depus o muncă serioasă de cercetare și organizare a materialului.

Doina Pirlitu – am beneficiat de expertiza pe care o are în domeniul contabilității.

Ioan Feier – le-a transmis celorlalți convingerea că, deși e mult de muncă, oamenii apreciază statisticile.

Iacob Nădășan – s-a implicat total în acest proiect, atât din poziția de casier, cât și din cea de trezorier.

Francisc Ianosi – un om atent la fiecare detaliu.

Rezultate Transilvania Sud

- zecimea totală – 15 480 296 lei
- numărul total de membri – 9 284
- zecimea medie/membru – 1 674 lei

Raportat la numărul membrilor care dau zecime:

- zecimea medie/membru – 2 363 lei
- zecimea medie/membru, mediul rural – 2 211 lei
- zecime medie/membru, mediul urban – 2 516 lei

Vârsta	Mediul urban		Mediul rural	
	Dăruitori din registrul de membri	Dăruitori dintre membrii activi	Dăruitori din registrul de membri	Dăruitori dintre membrii activi
20–39 ani	24%	31%	30%	41%
40–59 ani	31%	39%	40%	50%
Peste 60 ani	50%	67%	54%	78%
TOTAL	37%	48%	43%	58%
Zecime fără nume – 15,23%				

**CREDINCIOȘIE
PRACTICĂ
CIPRIAN
ȘANDRU**

„ORICE
ZECIUIALĂ DIN
PĂMÂNT, FIE
DIN ROADELE
PĂMÂNTULUI,
FIE DIN RODUL
POMILOR, ESTE
A DOMNULUI;
ESTE UN LUCRU
ÎNCHINAT
DOMNULUI.”
(LEVITICUL 27:30)

Rezultate Transilvania Nord

- zecimea totală – 9 589 906 lei
- numărul total de membri – 7 409
- zecimea medie/membru – 1 294 lei

Raportat la numărul membrilor care dau zecime:

- zecimea medie/membru – 2 704 lei
- zecime medie/membru, mediul urban – 2 460 lei
- zecime medie/membru, mediul rural – 2 773 lei

Vârsta	Mediul urban		Mediul rural	
	Dăruitori din registrul de membri	Dăruitori dintre membrii activi	Dăruitori din registrul de membri	Dăruitori dintre membrii activi
20–39 ani	13%	17%	18%	23%
40–59 ani	37%	47%	33%	44%
Peste 60 ani	22%	37%	37%	52%
TOTAL	25%	55%	33%	45%
Zecime fără nume – 12%				

Ciprian Șandru, Departamentul Isprăvnicie

ISUS HRISTOS – PERSONAJUL PROEMINENT AL VECHIULUI TESTAMENT

PROFEȚIILE
NU SUNT
NIȘTE SIMPLE
PRESUPUNERI
INTELIGENTE.
MAI MULT, PUTEM
SUBSCRIE, FĂRĂ
TEAMA DE A GREȘI,
OPINIEI POTRIVIT
CĂREIA PROFEȚIILE
MESIANICE
CONSTITUIE
ÎNSUȘI NUCLEUL
CENTRAL AL
SCRIPTURII.

Dacă este limpede că persoana Mântuitorului se află în centrul atenției Noului Testament, noianul de istorii, biografii și relatări veterotestamentare pare să facă destul de dificilă alegerea unui personaj principal, care să eclipseze pleiada unor eroi remarcabili, de talia lui Avraam, Moise, David sau Solomon.

Și totuși, un asemenea personaj nu numai că există, dar este și emblematic pentru această secțiune a Scripturii, chiar dacă El nu apare ca atare în narațiunile Vechiului Testament. Că așa stau lucrurile o confirmă însăși mărturia Fiului întrupat al lui Dumnezeu: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 5:39).

Pentru cei care manifestă încă o anume rezervă față de autenticitatea cuvântului revelat, apreciem că sunt cel puțin încă patru direcții de argumentare a aserțiunii din titlu, asupra cărora ne vom îndrepta atenția în cele ce urmează.

Profețiile mesianice

Profeția a fost una dintre modalitățile prin care Dumnezeu a ales să se descopere oamenilor, mai ales după ce influența păcatului a făcut tot mai dificilă transmiterea directă și nemijlocită a mesajului divin.

Strâns legată de cultura arhaică orientală, ea ocupă un loc semnificativ și în Biblia ebraică, unii autori apreciind că ponderea ei se apropie de 30% din conținutul Vechiului Testament, însumând nu mai puțin de 1 239 de previziuni¹. Alți exegeți remarcă existența unor cărți cu un conținut predominant profetic, precum: Zaharia (89%), Naum (74%), Ezechiel (64%) sau Isaia (58%)². Ceea ce ni se pare semnificativ pentru studiul de față este afirmația cercetătorilor, potrivit căreia Isus Hristos este nu doar mesajul central al profețiilor, ci și scopul și subiectul principal al acestora, peste 300 dintre ele fiind catalogate a fi drept mesianice³.

Nu este lipsit de interes nici faptul că avem de-a face cu circa douăzeci și cinci de vestitori ai mesajului profetic, răspândiți de-a lungul a cel puțin trei mii de ani, dacă ar fi să luăm ca referințe extreme pe Enoh și Maleahi. De asemenea, ecartul de circa patru sute de ani dintre ultima predicție mesianică și momentul împlinirii ei, ca și detaliile explicite prefigurate în alte preziceri sunt elemente semnificative care ne dau certitudinea că profețiile nu sunt niște simple presupuneri inteligente⁴. Mai mult, putem subscrie, fără teama de a greși, opiniei potrivit căreia profețiile mesianice constituie într-adevăr însuși nucleul central al Scripturii.

Cât privește conținutul lor, avem de-a face cu mențiuni care afirmă preexistența și dumnezeirea lui Mesia; apartenența Sa la națiunea ebraică; descendența din Avraam pe linia lui Isaac, Iacov, Iuda și, ulterior, Isai și David; locul, timpul și circumstanțele nașterii; înainte-mergătorul Ioan Botezătorul; misiunea, viața fără de păcat și apoi chinurile, moartea, învierea, înălțarea la cer și, desigur, revenirea Sa glorioasă pentru a doua oară.

Prima profeție mesianică l-a avut ca prevestitor pe Dumnezeu Însuși, imediat după căderea omului în păcat, și se referă la viitorul Mântuitor ca urmaș (*sămânță*) al femeii, împotrivor față de lucrarea diavolului, dar suferind de pe urma ei și, în final, învingător definitiv al celui rău: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Geneza 3:15).

În ordine cronologică, ar urma profeția lui Enoh privitoare la revenirea lui Isus ca judecător, deși aceasta nu apare în Vechiul Testament, ci este citată în cartea unui apostol din Noul Testament (Iuda 1:14,15).

Prin expresia „toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine și în sămânța ta”, repetată succesiv lui Avraam, Isaac și Iacov, se prefigurează reperele genealogiei lui Isus. Confirmarea apartenenței lui Iacov la această filiație o regăsim și în cuvintele lui Balaam: „O stea răsare din

Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel” (Numeri 24:17). Iar din binecuvântarea lui Iacov, înțelegem că Iuda va face parte și el din spița de neam a lui Mesia: „Toiagul de domnie nu se va despărta din Iuda, nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, până va veni Șilo, și de El vor asculta popoarele” (Geneza 49:10).

Făgăduința unui trimis al Cerului a fost reiterată și prin Moise: „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu” (Deuteronomul 18:18). Alte referințe mesianice din Pentateuh se referă la preoția atipică a lui Melhisedec, ispășirea prin sângele mielului, sau șarpele de aramă ca tipar hristic.

Din scrierile profeților timpurii, vom aminti făgăduința primită de David și împlinită parțial prin fiul său Solomon, dar a cărei desăvârșire urma să vină prin Isus Hristos, în dubla Sa natură („Eu îți voi ridica un urmaș” vs „Eu îi voi fi Tată, și el Îmi va fi fiu”), mai ales în ceea ce privește întemeierea unei împărății veșnice: „Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui veșnic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie” (2 Samuel 7:12-16).

Desigur că apogeul profețiilor mesianice este atins de profeții târzii, în special de Isaia, numit și evanghelistul Vechiului Testament. Cu șapte sute de ani înainte, el a profețit că Mântuitorul se va naște dintr-o fecioară (Isaia 7:14), a descris începutul lucrării lui Isus în „țara de dincolo de Iordan, Galileea neamurilor” (Isaia 9:1,2), evidențiind dubla Sa ascendență – davidică și totodată divină – și subliniind principalele Sale atribute („Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” – Isaia 9:6,7).

În capitolul 11, profetul schițează natura lui Mesia și a misiunii Sale, folosind titlaturile de „Odraslă” și „Vlăstar”, iar în capitolul 25 prezice lucrarea finală a Fiului lui Dumnezeu la revenirea Sa glorioasă, cu sărbătoarea de încoronare, înlăturarea segregării și a limitelor cunoașterii, precum și eliminarea durerii și a morții. Este prevestită chiar și lucrarea de pregătire a venirii lui Mesia, ce urma să se realizeze prin Ioan Botezătorul (cap. 40).

În prima parte a pericopei intitulată *Robul Domnului* sunt grupate o serie de profeții vizând misiunea lui Isus Hristos pe pământ și caracteristicile acesteia (Isaia 42:1-7). O altă secțiune profetică ce-L vizează pe Isus Robul ne vorbește despre dubla Sa poziționare: cea de învățător și susținător moral pentru omenire și cea de ascultător-împlinitor al voinței Tatălui, fără a da înapoi

în fața batjocorii și a suferințelor (Isaia 50:4-7).

Dacă mai era vreo umbră de îndoială asupra identității Robului Domnului, textele din finalul capitolului 52 și întreg capitolul ce îi urmează sunt cât se poate de explicite în privința faptului că majoritatea expresiilor utilizate nu se pot aplica la nimeni altul decât la Isus Hristos. Istoricul P.L. Maier afirmă: „În Isaia capitolul 53, aproape că avem un comentariu sincronizat cu ceea ce s-a petrecut în Vinerea Mare.”⁵

Alte coordonate profetice din cartea lui Isaia vizează simbolul hristic al pietrei din capul unghiului, predestinarea lui Isus (*Robul Domnului*) ca Mântuitor, misiunea Sa globală sub călăuzirea *Duhului Domnului*, umilința și disprețul cu care a fost întâmpinat pe pământ, dar și aprecierea Tatălui, legământul veșnic al lui Mesia, calitatea Sa de Răscumpărător și, desigur, lista poate continua.

Prorocul Ieremia reia în două rânduri tema Odraslei cu ascendență davidică – un Mântuitor înțelept, drept și aducător de pace: „Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară. În vremea Lui, Iuda va fi mântuit și Israel va avea liniște în locuința lui; și iată Numele pe care i-L vor da: «Domnul, Neprihănirea noastră»!” (Ieremia 23:5,6)⁶.

Tot el insistă pe apariția regelui davidic, prevestind episodul omorării pruncilor și detaliind coordonatele noului legământ prin Hristos (Ieremia 31:31-34).

Profetul Ezechiel prefigurează simbolul Păstorului cel bun din Noul Testament și a Împărăției veșnice care va fi instituită de Isus la a doua Sa venire: „Robul Meu David va fi împărat peste ei, și toți vor avea un singur păstor. ... Vor locui iarăși în țara pe care am dat-o robului Meu Iacov și pe care au locuit-o și părinții voștri. Da, vor locui în ea ei, copiii lor și copiii copiilor lor pe vecie, și Robul Meu David va fi voievodul lor în veci. Voi încheia cu ei un legământ de pace, care va fi un legământ veșnic cu ei; îi voi sădi și-i voi înmulți și voi pune Locașul Meu cel sfânt în mijlocul lor pentru totdeauna. Locuința Mea va fi între ei; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu” (Ezechiel 37:24-27).

Una dintre cele mai extraordinare profeții ale Bibliei o găsim în cartea lui Daniel. Echivalarea zi = an, specifică timpului profetic, ne permite ca,

**APOGEUL PROFEȚIILOR
MESIANICE ESTE ATINS
DE PROFEȚII TÂRZII,
ISAIA, FIIND NUMIT
ȘI EVANGHELISTUL
VECHIULUI TESTAMENT.**

ORICÂTE
OBSERVAȚII AM
AVEA ASUPRA
CALCULELOR
AMINTITE, ESTE
EVIDENT FAPTUL
CĂ ÎMPLINIREA
ÎNTÂMLĂTOARE
A PROFEȚIILOR
MESIANICE
ESTE ABSOLUT
EXCLUSĂ. ELE AU
ÎN VEDERE NU
DOAR TRECUTUL,
CI ȘI PREZENTUL.

pe baza celor șaptezeci de săptămâni, să stabilim data botezului lui Mesia și data morții Sale (Daniel 9:24-27).

Dintre ceilalți proroci, Osea a profețit chemarea Pruncului din Egipt, Ioel prevestește revărsarea Duhului Sfânt și semnele finale ale Parusiei, Iona este un simbol mesianic al morții și învierii lui Hristos, prin viețuirea de trei zile în pântecul chitului, Mica precizează locul nașterii lui Isus (Betleem/Efrata), Zaharia reia simbolul mesianic al Odraslei, prezice intrarea triumfală în Ierusalim, prețul de treizeci de arginți al vânzării Mântuitorului cu care s-a cumpărat „țarina olarului” și scena crucii. În fine, Maleahi vorbește și el despre solul care a pregătit *calea înaintea Domnului*, predicând pocăința.

Nicio trecere în revistă a profețiilor mesianice, oricât de sumară ar fi ea, nu îl poate omite pe împăratul David, acesta fiind și unul dintre cei mai proeminenți ascendenți pământești ai lui Isus. Autorul Psalmilor precizează originea divină a lui Mesia-Unsul și calitatea Sa de Creator, prezice trădarea lui Iuda, batjocura și suferințele Mântuitorului, cu detalii precum împărțirea hainelor, buretele cu oțet și strigătul Său pe cruce, dar și învierea Lui în trup, urmată de înălțare și glorificare. Alte aspecte mesianice se referă la vorbirea în pilde practică de Isus, menționează lauda pruncilor la adresa Lui, sau prezintă metafora pietrei „pe care au lepădat-o zidarii, [care] a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii” (Psalmii 118:22).

O mențiune specială merită Psalmul 110, caracterizat drept o adevărată perla a psalmilor mesianici, frumusețea lui fiind sporită de faptul că Mesia este prezentat în versurile sale nu doar ca Împărat, ci și ca Preot veșnic, *în felul lui Melchisedec*, prin jurământul lui Dumnezeu.

În asemenea circumstanțe, este greu de acceptat aserțiunea unui teolog menonit american, potrivit căreia „profețiile mesianice au fost într-o oarecare măsură învăluite în mister, în așa fel încât evreilor să nu le fie prea clar sensul precis al profețiilor sau felul în care trebuie interpretate”⁷.

Pentru asemenea sceptici, contrapunem concluziile cercetătorilor, care demonstrează faptul că, matematic, este imposibil ca altcineva decât Isus Hristos să îndeplinească parametrii profețiilor din Vechiul Testament. Astfel, dacă vom estima probabilitatea ca suferințele pe care le-a îndurat Mântuitorul în ultima Sa zi din viață să se întâmple împreună în mod accidental⁸, vom obține o probabilitate de 1 la 573 x 10⁶.

Cu referire la doar șapte profeții⁹, calculele ne arată că probabilitatea ca aceste previziuni să

se întâmple în afara intervenției divine este de 1 la 10³⁸. Făcând o estimare mult mai severă a probabilităților, un reputat matematician american evaluează șansa ca o persoană care a trăit în intervalul de la momentul prezicerii a opt profeții și până în prezent să le poată împlini pe toate, obținând o probabilitate de 1 la 10¹⁷.

Scriitorul și pastorul baptist Max Lucado consideră că Vechiul Testament conține 332 de profeții mesianice distincte¹⁰, iar probabilitatea ca acestea să se îndeplinească în integralitatea lor este de 1 la 84 x 10⁹⁷. Mai precaut și în acest caz, matematicianul P. Stoner apreciază că, dacă ne raportăm doar la 48 din cele peste 300 de profeții mesianice¹¹, probabilitatea ca un singur om să le îndeplinească este de 1 la 10¹⁵⁷.

Oricâte observații de ordin metodologic am avea asupra calculelor amintite, este evident faptul că împlinirea întâmplătoare a profețiilor mesianice este absolut exclusă. Concluzia este cu atât mai esențială cu cât „mesajul profețiilor mesianice are în vedere nu doar trecutul și prezentul lumii, ci și viitorul acesteia. Întreaga istorie se desfășoară în funcție de aceste profeții, care au nu numai un caracter hristic, ci și unul escatologic”¹². ■

Dan Constantinescu, doctor în economie, licențiat în teologie

¹ Ted J. Clarke, *Why should I believe the Bible? Because it contains fulfilled prophecies!*, Power Lectures, Missouri 2005, p. 4, http://bim-us.org/Evening_School/Classes/Isa-10-TC/FLFLD-PRPH.pdf.

² J. Barton Payne, *Encyclopaedia of Biblical Prophecy*, Harper & Row, New York 1973, p. 20.

³ H. Lockyer, *All the Messianic Prophecies of the Bible*, Zondervan, Grand Rapids, Michigan 1973, p. 20.

⁴ T. Alamo, *The Messiah according to Bible Prophecy: Absolute Proof Jesus is the Only Way to the Kingdom of Heaven*, p. 2, http://alamoministries.com/Messiah_Book/Messiahtxt.html.

⁵ <https://fundatiaseer.ro/calvarul-a-facut-parte-din-planul-lui-dumnezeu>.

⁶ Vezi și cap. 33:15,16.

⁷ J.C. Wenger, *Introducere în Teologie*, T.G.S. International, Berlin-Ohio 2005, p. 204.

⁸ H. Lockyer, *op. cit.*, p. 17.

⁹ *Messianic Prophecy: Compelling Predictions*, <http://www.messianic-prophecy.net/Messianic-Prophecy.htm>.

¹⁰ Max Lucado, *El a ales piroanele*, Kerigma, Oradea 2006, p. 103.

¹¹ P.W. Stoner, *Science Speaks*, p. 51, https://yearofourlord.org/1_bible_divinity_of_christ/ScienceSpeaks.pdf.

¹² C.O. Nechifor, *Conceptul de profeție mesianică în Vechiul Testament: Definiție și statistici*, Studia UBB Theol. Gr.-Cath. Varad., LVII, 2, 2012, pp. 69-78, https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2285104.

CASA DE ODIHNĂ EFORIE SUD 2022

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 49-51, pune la dispoziția membrilor și aparținătorilor bisericii noastre **sejururi de 5 zile, în perioada 29 mai – 2 septembrie 2022, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan)**, într-un imobil nou și modern, compus din 20 de camere cu câte două paturi fiecare, cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

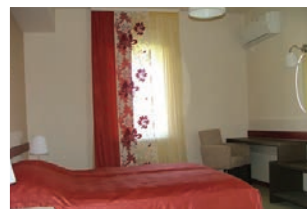
Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov.

Telefon: 0741 123 056. **E-mail:** rezervare.Eforie@adventist.ro

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii **RO70BRDE445SV23727864450**, deschis la BRD, **cu mențiunea „sejur Eforie Sud + nume”**, sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

TARIFE: CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani* Cu saltea și lenjerie	Copii între 0 și 4 ani*
mai 125 lei	mai 70 lei	gratuit
iunie 165 lei	iunie 105 lei	
iulie/august 185 lei	iulie/august 110 lei	
septembrie 165 lei	septembrie 105 lei	

DE REȚINUT

- ✓ **Sejurul începe duminică, după ora 14, cu servirea prânzului, și se încheie vineri, până în ora 10, după servirea micului dejun.**
- ✓ Rezervarea inițială (telefonică sau prin e-mail) este valabilă cel mult două săptămâni. În cazul neachitării sejurului în contul bancar specificat mai sus sau la casierie, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri excepționale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.

CASA DE ODIHNĂ SLĂNIC PRAHOVA 2022

Casa de odihnă din Slănic Prahova a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia, oferă spații de cazare în perioada 1 iunie-31 septembrie 2022, pentru familii sau grupuri care doresc odihnă sau tratamente salin în această stațiune plăcută și liniștită. Casa de odihnă se află în apropierea salinei, are bucătărie utilată, loc de parcare, toate la un preț convenabil.

Ne puteți vizita și pe pagina de Facebook: **Casa de odihnă Slănic Prahova**

Pentru rezervări și informații suplimentare, sunați la numerele de telefon: 0724 204 383; 0761 635 426.

CASA DE ODIHNĂ SOVATA-BĂI 2022

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Sovata-Băi, str. Trandafirilor nr. 64, jud. Mureș, pune la dispoziția membrilor și aparținătorilor bisericii noastre **sejururi de 5 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan)**, într-un imobil modernizat, compus din 11 camere dotate cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov. **Telefon:** 0756 576 600. **E-mail:** rezervare.Sovata@adventist.ro

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii **RO70BRDE445SV23727864450**, deschis la BRD, **cu mențiunea „sejur Sovata + nume”**, sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR – ÎN TOT CURSUL ANULUI

TARIFE: CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani*	Copii între 0 și 4 ani*
mai – septembrie 120 lei	mai – septembrie 65 lei	gratuit

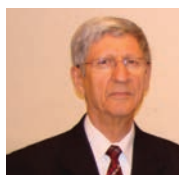
DE REȚINUT

- ✓ **Sejurul începe duminică, după ora 14, cu servirea prânzului și se încheie vineri, până în ora 10, după servirea micului dejun.**
- ✓ Rezervarea inițială (telefonică sau prin e-mail) este valabilă cel mult două săptămâni. În cazul neachitării sejurului în contul bancar specificat mai sus sau la casierie, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Banii depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri speciale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.

* neîmpliniți.

„SPUNEȚI-I ȘI LUI... PETRU”

**POCĂIT ȘI
REABILITAT
ȘTEFAN
RADU**

**ISUS I S-A ARĂTAT
ÎNTÂI LUI PETRU,
APOI CELORLALȚI
UCENICI, CA O
ASIGURARE CĂ
POCĂINȚA LUI
ERA PRIMITĂ.**

Așa cum citim în Marcu 16:1-8, femeile s-au dus dis-de-dimineață la mormântul lui Iosif ca să ungă trupul lui Isus, dar au găsit prăvălită piatra de la intrarea mormântului și un înger le-a spus: „Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit. A înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră” (v. 6).

Și iată ce a zis mai departe „tinerelul îmbrăcat într-un veșmânt alb” (v. 5): „Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea, cum v-a spus” (v. 7).

Menționarea numelui lui Petru poate însemna două lucruri: (a) că nu mai era socotit printre „ucenicii Lui”; (b) că era o subliniere pozitivă a numelui lui Petru, în timp ce numele celorlalte se pierdeau în expresia „ucenicilor Lui”.

Prima variantă nu poate fi acceptată, având în vedere atât această informare care trebuia să-i fie transmisă, cât și experiențele pe care Petru le-a avut mai târziu. Era o solie încurajatoare pentru Petru că nu era lepădat, că era încă un ucenic sau, poate, cum a zis Isus despre Ioan Botezătorul, mai mult decât un ucenic. Nu papă, nu mai presus de ceilalți, ci acceptat și chemat la o lucrare deosebită pentru Domnul său. Cunoaștem rolul important pe care l-a îndeplinit îndrăznețul Petru în Ziua Cincizecimii și mai târziu.

Știm experiența tristă a lui Petru. Pentru că nu veghease măcar un ceas împreună cu Isus în Ghetsimani (vezi Matei 26:40), el a căzut când a venit teribila ispită, tăgăduindu-L pe Isus de trei ori; jura că nu Îl cunoaște (vezi v. 69-75). Ce l-a salvat oare? Auziți ce spune Luca, despre momentul când, după tăgăduirea lui Petru, „a cântat cocoșul” (Luca 22:60): „Domnul S-a întors și S-a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Domnul: «Înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori»” (v. 61).

Privirea lui Isus în momentul critic l-a trezit pe Petru. V-aș recomanda să citiți predica fratelui Petre P. Paulini despre privirea aceasta a lui Isus, în cartea mea, intitulată *Praștia lui David, sau Omiletica pe înțelesul tuturor*, pp. 512-514.

Ce efect a avut privirea lui Isus, interceptată de ucenicul căzut? Un efect salvator. Evanghelistul Matei ne spune că Petru „a ieșit afară și a plâns cu amar” (Matei 26:75). Era plânsul pocăinței. Era „întristarea după voia lui Dumnezeu, care aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată” (2 Corinteni 7:10). Petru a regretat toată viața lui faptul că s-a lepădat de Isus, dar niciodată nu a regretat pocăința sa.

Isus S-a arătat întâi Mariei Magdalena (vezi Marcu 16:9), apoi celorlalte femei (vezi Matei 28:8-10), dar dintre cei unsprezece ucenici, Petru a fost primul care L-a văzut înviat; cei doi ucenici din Emaus s-au întors și i-au găsit pe ucenici adunați „și zicând: «A înviat Domnul cu adevărat și i S-a arătat lui Simon»” (Luca 24:33,34; citat este v. 34). „(Isus) a înviat a treia zi, după Scripturi, și S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece” (1 Corinteni 15:4,5). „Simon”, „Chifa”, acesta era Petru. Isus i S-a arătat întâi lui și apoi celorlalți ucenici.

De ce o arătare specială lui Petru, înaintea tuturor celorlalți ucenici? Știm de ce. Petru era ruinat, era deznădăjduit. Se întorsese la Dumnezeu, dar oare era pocăința lui primită? Nu mersese prea departe? Ne putem da seama că Isus a vrut să-i dea tocmai această asigurare pe care o dorea, arătându-i-Se mai întâi lui, și nu colegilor lui. Ei știau că „Isus a înviat cu adevărat și i S-a arătat lui Simon”.

Dar mai trebuia ceva: Petru avea nevoie să fie reabilitat în fața celorlalți ucenici și Isus a făcut-o la Marea Galileei (vezi Ioan 21:1-14). Întrebându-l de trei ori dacă Îl iubește, Isus i-a dat lui Petru ocazia să-și exprime dragostea aceasta de față cu colegii săi tot de atâtea ori de câte Îl tăgăduise. Și Isus i-a trasat sarcini (vezi v. 15-17).

Această reabilitare a fost făcută în fața a șase dintre cei unsprezece ucenici rămași cu Isus (vezi v. 2), ceea ce înseamnă peste jumătate din totalul lor. Adică majoritate simplă. Așa este? Datorită acestui lucru, niciodată după aceea ucenicii nu au pus la îndoială pocăința lui Petru și acceptarea de către Isus a pocăinței lui.

Ce bun e Mântuitorul! ■

Pastor Ștefan Radu, doctor în teologie

ISTORIA UNUI LOC – LABIRINT 116 (I)

Este un privilegiu să privim în trecut și să vedem felul în care Dumnezeu a construit experiența vieții noastre, atât ca indivizi, cât și ca biserică. Și dacă ne întoarcem spre ce a fost, s-o facem frumos, cu respect, pentru că ceea ce suntem azi se datorează înaintașilor noștri, care ne-au consolidat temelia pe care suntem chemați să zidim mai departe în așa fel încât viitorul să ne fie lipsit de regrete.

Marele istoric Nicolae Iorga spunea că „fiecare loc de pe pământ are o poveste a lui, dar trebuie să tragi bine cu urechea ca s-o auzi și trebuie un dram de iubire ca s-o înțelegi”.

„Labirint 116” este un loc special care a marcat puternic istoria Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, un nume de stradă și un număr care au fost scrise pe nenumărate documente, pe nenumărate plicuri de corespondență, tipărite pe nenumărate reviste și cărți, imprimate în mintea multor oameni care și-au schimbat destinul vieții cunoscând iubirea mântuitoare a lui Dumnezeu.

Vom fi binecuvântați de fiecare dată când ne vom apleca cu smerenie și cu interes sfânt asupra istoriei acestui loc, înțelegând că, dincolo de gândurile și faptele oamenilor care au trecut pragul acestui loc, Dumnezeu a revărsat asupra lor belșug de har, înțelepciune și putere, pentru ca minunile Sale să fie văzute cât mai clar de către

cei care au înțeles și au trăit adevărul cu dragoste.

Labirint 116 a intrat în istoria Bisericii Adventiste din România la o jumătate de secol după ce în țara noastră pătrunsese lumina adevărului adusă de M.B. Czechowski, la Pitești, în 1870. După ce misionarii A.C. Bourdeau, Teofil Babienco, Gerhard Perk, Ferdinand Adomeit au lucrat în România, în București se formase, în jurul anului 1900, o grupă de credincioși adventiști. Când pastorul Ginter (Hinter) a venit din Rusia în București, a continuat lucrarea de vestire a Evangheliei, astfel că, prin 1909, această grupă avea aproximativ 37 de membri. În 1911, România făcea parte din Misiunea Balcanică, iar în 1914 a fost organizată Conferința Română, Petre Paulini fiind ales președinte, iar Ștefan Demetrescu secretar. În 1916, înainte de Primul Război Mondial, numărul adventiștilor din România ajunsese la 834 de membri.

Un punct de reper în istoria Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea îl reprezintă anul 1920, când în perioada 8–11 iulie a avut loc în București, la Saloanele Tomis, Adunarea Generală a Conferinței Române a Bisericilor Adventiste de Ziua a Șaptea, la care au participat 682 de delegați, reprezentând aproximativ 2 000 de membri, care formau peste

REPERE
DIN TRECU
LEONIDA
GHIOALDA

„NU AVEM A NE
TEME DE NIMIC
PENTRU VIITOR,
DECÂT DE A UITA
FELUL ÎN CARE
NE-A CONDUS
DOMNUL ȘI
LECȚIILE PE CARE
NI LE-A OFERIT
EL ÎN ISTORIA
NOASTRĂ.” (ELLEN
WHITE, SCHIȚE DIN
VIAȚĂ, P. 196)

Str. Labirint nr. 116

Paulini, ajutat în teritoriu de Constantin Popescu. La vremea aceea erau doar șapte pastori hirotoniți în România și câțiva lucrători biblici în fiecare Conferință.

Tot cu ocazia acestui eveniment au fost făcute planuri pentru dezvoltarea lucrării în țara noastră și au fost luate câteva hotărâri foarte importante:

- s-a hotărât înființarea unei tipografii pentru extinderea lucrării pe plan editorial și al publicațiilor.

- s-a hotărât înființarea unei societăți recunoscute legal, pentru administrarea bunurilor bisericii, întrucât adventiștii nu erau recunoscuți ca denominațiune religioasă. Ca urmare a acestei hotărâri a fost înființată So-

cietatea „Cuvântul Evangheliei”, Societate Cooperative pe acțiuni, care a început să funcționeze în luna octombrie a anului 1920.

50 de comunități și grupe. La evenimentul acesta major au fost prezenți A.G. Daniells, președintele Conferinței Generale, precum și L.H. Christian și Guy Dail, președintele, respectiv secretarul Diviziunii Europene.

Cu ocazia acestui eveniment a fost organizată Uniunea Română a Comunităților Evanghelice de Ziua a Șaptea din România, primul președinte ales fiind Petre Paulini. Tot atunci au fost organizate și Conferințele: Conferința Muntenia, cu sediul la București, președinte fiind ales Petre Paulini; Conferința Moldova, cu sediul la Focșani, președinte fiind ales Ștefan Demetrescu; Conferința Transilvania, cu sediul la Sighișoara, președinte fiind ales Mayer Bertschi, și Câmpul Misionar Banat, cu sediul la București, președinte ales fiind Petre

cietatea „Cuvântul Evangheliei”, Societate Cooperative pe acțiuni, care a început să funcționeze în luna octombrie a anului 1920.

- s-a hotărât cumpărarea unei proprietăți în București pentru sediul Uniunii, care funcționa atunci în str. Turturele nr. 8, pentru tipografie, editură și pentru o capelă.

Această ultimă hotărâre constituie sâmburele din care a apărut ceea ce mai târziu avea să fie „Labirint 116”. În urma căutărilor însoțite de rugăciune, în data de 29 septembrie 1921, a fost cumpărată proprietatea din str. Labirint nr. 116, de la Ana (Aneta) Dorner, al cărei soț era decedat. Lucrările au început și, cu ajutorul lui Dumnezeu, au fost finalizate în 1923.

La vremea respectivă, *Curierul Misionar* era revista oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România și apărea bilunar. În caseta redacției a ultimului număr apărut în anul 1922 se poate observa că redacția era în str. Turturele nr. 8, adresa la care funcționa Uniunea Română la data aceea. De asemenea, se poate observa că revista a fost tipărită la Editura Cartea Românească, Tipografia Rasidescu, str. Paris nr. 16. Ceea ce este de consemnat este faptul că în caseta redacției următorului număr, primul din anul 1923, adresa redacției apare ca fiind în str. Labirint nr. 116, iar tipografia la care a fost tipărit era Tipografia și Editura „Cuvântul Evangheliei”, str. Labirint nr. 116.

Petre P. Paulini

Comitetul de numiri

propune următoarele nume :

Președinte al Uniunii : P. P. Paulini.
 Secretar : Florea Dumitru.
 Casier și revizor al registrelor : Oscar Fasnacht.
 Secretar pentru Misiunea Internă : P. Păunescu.
 Secretar pentru Dep. Tineretului : M. Manea.
 Secr. Interim pentru Școala de Sabat : Oscar Fasnacht și Elma Oaede.

Comitetul Uniunii : P. P. Paulini, Șt. Demetrescu, A. Wegner, P. Hermann, O. Fasnacht, Ilie Stroescu, G. Stoican, P. Oaede și Florea Dumitru.

Departamentul pentru libertatea Culturii : Secretar P. P. Paulini în colaborare cu Șt. Demetrescu, P. Hermann și J. Bauer.

Prin urmare, putem înțelege că, în anul 1923, clădirile din Labirint 116 erau funcționale. Că faptul acesta era o realitate a celui an este confirmat și de o notă autobiografică scrisă de Petre Păunescu: „Anul 1923 mă găsește în Labirint, unde s-a ridicat capela noastră, care s-a și inaugurat în toamna acestui an, 1923. Comunitatea din strada Berzei s-a împărțit între comunitatea Labirint și comunitatea Popa Tatu, construite cam în același timp” (Dumitru Popa, *Eben-Ezer*, p. 81).

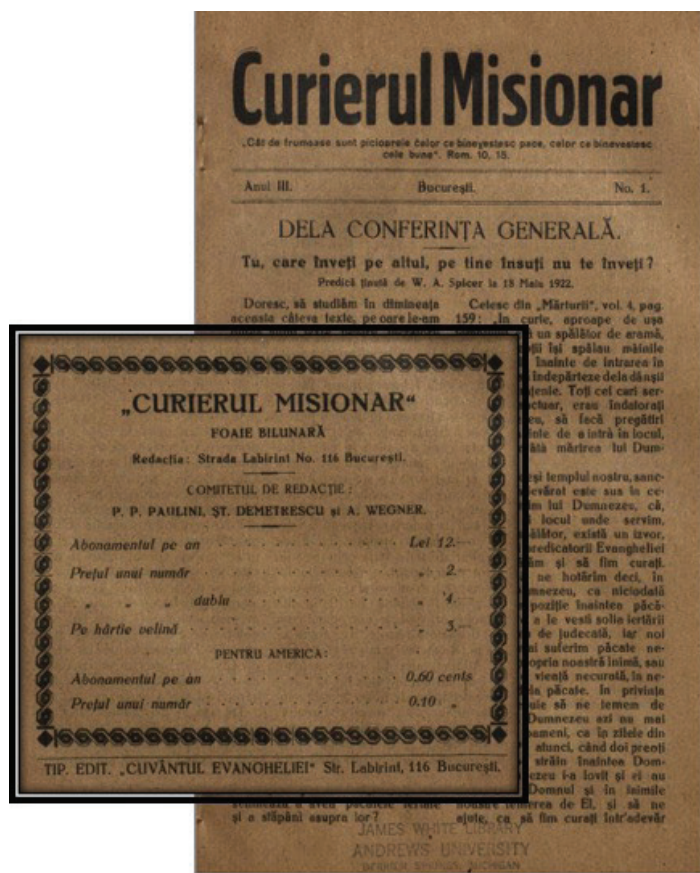
Primul eveniment cu caracter administrativ care a avut loc în capela din Labirint 116 a fost Adunarea Generală a Conferinței Muntenia, chiar în anul 1923. În *Curierul Misionar* nr. 6/1923, la p. 87 este prezentat un raport al lucrărilor acestei adunări, care începe astfel: „De la 7 la 11 nov. 1923 a avut loc prima Adunare Generală a Conferinței Muntenia, în noul local de adunare din strada Labirint nr. 116, din București.” Potrivit statisticilor din raport, la 1 octombrie 1923, Conferința Muntenia avea 1 936 de membri în 38 de comunități, reprezentați la această adunare electivă de 177 de delegați. Au fost aleși atunci: Petre Paulini – președinte, Dumitru Florea – secretar, Oscar Fasnacht – casier... De notat este faptul că în Sabat după-amiază a avut loc pentru

prima dată în comunitatea Labirint o ocazie solemnă de hirotonire a pastorilor Alecu N. Darie și M. Ghehann.

Al doilea eveniment cu caracter administrativ care a avut loc în Labirint 116 a fost Adunarea Generală a Uniunii Române, la data de 9–14 septembrie 1924. Uniunea Română avea atunci aproximativ 5 000 de membri, reprezentați de 53 de delegați. Impresionantă este evoluția numărului de membri în anii precedenți: dacă la constituirea Uniunii, în iulie 1920, erau 1 985 de membri, la finele anului 1920 erau 2 540 de membri; la sfârșitul anului 1921 erau 3 225 de membri, la sfârșitul anului 1922 erau 3 795 membri, la finele anului 1923 erau 4 543 membri, iar în toamna anului 1924, numărul membrilor trecuse de 5 000. Au fost prezenți cu acea ocazie fr. C.S. Longacre, responsabil cu Libertatea religioasă la Conferința Generală și fr. W.E. Read, secretar pentru Misiune Externă la Diviziunea Europeană. Au fost aleși: Petre Paulini – președinte, Dumitru Florea – secretar, Oscar Fasnacht – casier și revizor al registrelor, Petre P. Păunescu – secretar Misiunea Internă, Mihail Manea – secretar Departament Tineret, Oscar Fasnacht și Elma Gaede – secretar Școala de Sabat. (*Curierul Misionar*, nr. 5/1924, pp. 70–76)

S-a deschis astfel drumul pentru evenimentele din Labirint 116, care aveau să marcheze istoria adventismului din România timp de 64 de ani, răspândindu-se de aici în toată țara efervescența lucrării de vestire a Evangheliei. ■

Leonida Ghioaldă, pastor pensionar

CE POT SĂ FAC ?

ADUCÂND
CUVÂNTUL
EVANGHELIEI
ȘI SUSȚINÂND
BISERICA LUI
HRISTOS,
LUPTĂTORII
SPERANȚEI VOR
AVEA, ÎNTR-O
ZI, BUCURIA SĂ
DESCOPERE CÂT
DE MARE A FOST
BINECUVÂNTAREA
UNUI PAHAR
CU APĂ, SAU A
UNUI CUVÂNT DE
ÎNCURAJARE.

Zilele acestea am auzit de multe ori această întrebare. De mai mult de trei săptămâni, lumea trăiește cu frica războiului și fiecare se întreabă ce poate să facă. Dacă privim cu atenție, descoperim un război pe două niveluri, unul direct pe teritoriul ucrainean și unul indirect, propagat cu ajutorul media, în toată lumea. Spectatorul este un luptător indirect, participând cu emoții și uneori chiar cu decizii la ceea ce se întâmplă. De multe ori, soarta frontului este decisă chiar de cei care nu participă direct la lupte. Neputința, nesiguranța, frica, groaza spectacolului morții, adăugate la anii de pandemie, fac ca reacțiile noastre să fie tot mai greu de controlat. Ca creștini ne întrebăm ce trebuie să facem? Toți vor să facă ceva... Care este lucrul cel mai important pe care îl putem face?

Ca să răspundem la această întrebare, trebuie să pornim de la o alta: Ce ar fi făcut Isus într-o vreme ca aceasta? Cum s-ar fi comportat ucenicii și primii creștini? Înainte de a răspunde, vă invit să privim cadrul istoric al primei biserici creștine.

În vremea copilăriei lui Isus au fost mai multe revolte împotriva romanilor, unele mai mici, altele de proporții, implicând regiuni întregi. Toate s-au sfârșit într-o baie de sânge. Prima dintre ele a avut loc în Galileea, cu epicentrul în Seforis, o localitate apropiată de Nazaret. Imediat după moartea lui Irod, în anul 4 d.Hr., Iuda Galileeanul, împreună cu un grup de zeloți, a luat cu asalt palatul regal furând armele și, după mărturia lui Iosif Flavius, a alcătuit o armată implicând în război întreaga Galilee. Revolta a fost oprită doar cu intervenția legiunilor romane care, după ce au înfrânt armatele de evrei, au șters de pe fața pământului cetatea Seforis, au crucificat 2 000 de oameni și au luat sclave toate femeile și copiii. (Flavius, *Guer. giud.*, I,16,2 și V,5,4). Era exact perioada în care se năștea Domnul Isus Hristos.

Revolte nu au încetat, așa că împăratul Augustus a decis să pună Samaria și Galileea sub controlul direct al Romei și a ordonat un nou recensământ în anul 6 d.Hr. Reacția poporului a fost ostilă. Un anume Iuda, susținut de un fariseu Saddok, a provocat o revoltă care a durat câteva săptămâni, înăbușită în cele din urmă în sânge. Isus avea în jur de zece ani și Se pregătea pentru primul eveniment important din viața sa – călătoria la Templu.

Mai târziu, pe când Isus și-a început misiunea, Pilat, fără să consulte autoritățile ebraice, a implicat o parte din tezaurul Templului să finanțeze

construirea unui apeduct. Ierusalimul s-a ridicat revoltat împotriva deciziei, implicând localitățile limitrofe. Guvernatorul a trimis armatele, și din nou o altă baie de sânge. Isus nu a intervenit în niciun fel, continuând să predice și să-i vindece pe cei care aveau nevoie.

După înălțarea Sa și coborârea Duhului Sfânt asupra ucenicilor, pe când se botezau cu miile la Ierusalim, un alt război a avut loc: samaritenii s-au revoltat împotriva lui Pilat în anul 34 d.Hr. Armatele au intervenit trecând Samaria prin ascuțișul sabiei. Măcelul a fost făcut cu așa cruzime încât locuitorii rămași s-au plâns la Vespasian, care a poruncit înlocuirea lui Pilat. Ucenicii au început să predice Evanghelia și în Samaria.

În vara anului 66 d.Hr. a izbucnit primul război iudaic, deja în octombrie întreaga Palestină era în revoltă. A fost un război care a durat mai bine de patru ani, cu diferite lupte. „Întreaga Galilee, spune Flavius, s-a transformat într-o mare de foc, ruine și sânge, trecând prin orice tip de suferință care s-ar putea imagina” (Flavius, *Guer. giud.*, III, 4.1). Războiul s-a sfârșit cu distrugerea Ierusalimului, a Templului în anul 70 d.Hr., de către Titus, și cu pierderi imense. Au fost uciși 20 000 de soldați romani, între 600 000 și 1 000 000 de evrei (nu se știe cu precizie numărul morților evrei) și 97 000 sclavi evrei.

Între 115 și 117 d.Hr., un alt război în care au fost implicați evreii a măturat Egiptul, Libia, Palestina, cu zeci de mii de morți, ca mai apoi, între anii 132 și 135 d.Hr. să asistăm la al treilea, cel mai mare și mai sângeros război iudaic. Simon Bar Kokheba a ridicat armatele și a distrus Legiunea a XXII-a romană. Au intervenit alte legiuni și după doi ani de măcel au murit 600 000 de evrei, 50 de cetăți fortificate și 985 de localități au fost rase de pe fața pământului, iar locuitorii rămași au fost luați sclavi.

Ce a făcut Isus în timp ce soldații se omorau pe câmpul de luptă? Ce au făcut ucenicii în timp ce izbucneau revolte care implicau regiuni și băi de sânge? Ce au făcut Petru, Ioan, Pavel în timpul primului război iudaic? Ce au făcut misionarii și primii creștini în timpul celui de-al doilea sau al treilea război? Dacă răspundem la aceste întrebări, de fapt răspundem la întrebarea de la început, care ne privește pe noi: Ce să facem noi astăzi?

Din evangheliile vedem că Isus a predicat pacea. El a invitat la ascultare și supunere. El nu S-a im-

plicat niciodată în niciun fel de revoltă. La fel și ucenicii îndemneau „să ne supunem stăpânilor” (Romani 9). Pe măsură ce biserica creștea, de frica persecuției și a războiului, evreii s-au împrăștiat în diferite colțuri ale Imperiului Roman. Între aceștia erau și creștini. În scurtul răgaz de pace, Petru și Pavel și alți misionari au făcut călătorii, întemeind noi comunități. Odată cu începerea primului război iudaic, 66–68 d.Hr., ei continuă să susțină bisericile. Pavel are o intensă activitate misionară din închisoare, scriind diferite epistole. Epistolele către Timotei și Epistola către evreii (67 d.Hr.) sunt date în această perioadă. Marcu, ucenicul lui Petru, scrie prima evanghelie. La câțiva ani după căderea Ierusalimului, sunt scrise și celelalte evanghelii și restul epistolelor. Erau anii de distrugere, moarte și foamete. Erau în același timp anii când biserica apostolică se dezvoltă uimitor.

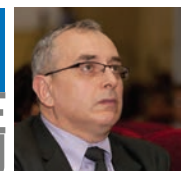
Mare parte din ceea ce noi găsim în epistole privind viața bisericii, ajutorarea săracilor, susținerea văduvelor, a orfanilor, predicarea Evangheliei și toate celelalte s-au dezvoltat în anii de mari suferințe

din vremurile acelea tulburi. Erau vremuri de război. În timp ce moartea semăna distrugere, Evanghelia atinge inimile aducând speranță și mântuire.

Ucenicii erau luptătorii speranței. Aceasta era misiunea lor și aceasta este misiunea noastră astăzi. Într-o vreme ca aceasta, noi suntem chemați să ducem speranță la cei din jurul nostru. Într-o vreme de război, Pavel spunea „lupta noastră nu este împotriva sângelui și cărnii, ci împotriva domniilor întinericului...” (Efeseni 6:12). Noi suntem luptătorii lui Hristos, luptătorii speranței, aducând mângâiere, bucurie și sprijin celor care au nevoie. Aducând cuvântul Evangheliei și susținând biserica lui Hristos, luptătorii speranței vor avea, într-o zi, bucuria să descopere cât de mare a fost binecuvântarea unui pahar cu apă, sau a unui cuvânt de încurajare. ■

Dr. Benone Lupu, pastor în Italia

**LUPTĂTORII
SPERANȚEI
BENONE
LUPU**

**NOI SUNTEM
LUPTĂTORII
LUI HRISTOS,
LUPTĂTORII
SPERANȚEI,
ADUCÂND
MÂNGÂIERE,
BUCURIE ȘI
SPRIJIN CELOR
CARE AU NEVOIE.**

Parteneri

RUGĂCIUNE PENTRU UCRAINA

„URMĂRIȚI
CE ESTE BINE
ÎNAINTEA TUTUROR
OAMENILOR, [...]
TRĂIȚI ÎN PACE CU
TOȚI OAMENII, [...]
NU VĂ RĂZBUNAȚI
SINGURI, CI LĂSAȚI
SĂ SE RĂZBUNE
MÂNIA LUI
DUMNEZEU.”
(ROMANI 12:17-19)

Dimineța de 24 februarie 2022 a adus o confirmare tristă a situației tensionate din Ucraina. Rusia a efectuat un atac armat pe care puțini îl anticipau în secolul al XXI-lea, într-o perioadă în care societatea se dorește a fi una modernă și democratică.

Imaginea câtorva ucraineni adunați în piața principală din Harkov, care stau în genunchi și se roagă, demonstrează foarte bine care ar trebui să fie reacția noastră în astfel de situații.

În acest context, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România a lansat apelul la post și rugăciune în Sabatele din 26 februarie și 5 martie.

Scenele crude ale războiului arată cât de nesigură este viața pe acest pământ. Suntem alături de poporul din Ucraina și ne rugăm pentru suferințele oamenilor care vor fi nevoiți să treacă prin încercările nemiloase ale unui război.

Astăzi, într-o ședință națională cu președinții din cele șase unități teritorial-administrative, am căutat soluții pentru a oferi adăpost refugiaților adventiști din Ucraina. Centralizăm datele și spațiile de cazare ce pot funcționa ca centre de tranzit. Prin Departamentul Grupuri Etnice precizăm modalitatea prin care credincioșii își pot manifesta spiritul de ospitalitate și generozitate creștină.

Ne plecăm în rugăciune pentru ca Dumnezeu să conducă lucrurile după cum este mai bine pentru prezent și viitor.

„Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor, [...] trăiți în pace cu toți oamenii, [...] nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbane mânia lui Dumnezeu” (Romani 12:17-19). ■

Comitetul Uniunii de Conferințe,
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România.
INFO ADVENTIST – 24 februarie 2022

MESAJUL PREȘEDINTELUI – 18 MARTIE 2022

Dragi credincioși adventiști, dragi prieteni,

În mesajul acesta, vă prezint aspecte din actualitatea bisericii, cu dorința ca sărbătoarea Săbădului să vă găsească sănătoși în credință și în pace cu Dumnezeu.

După doi ani de restricții în pandemie, închinarea în bisericile noastre a revenit la normalitate. De sâmbăta trecută nu mai sunt în vigoare impuneri oficiale cu privire la închinare, distanțare sau număr de participanți, program redus și altele. Să ne bucurăm, așadar, și să readaptăm adunările noastre publice la nevoile celor prezenți. Acum avem din nou ocazia să organizăm acțiuni, fără limitările din trecut. Să folosim timpul înțelept, pentru că vremurile sunt rele și, pentru aceasta, „să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evrei 10:25).

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea răspunde concret la noua realitate cu care România se confruntă de trei săptămâni. Este adevărat, nu suntem obișnuiți să trăim în vreme de război, dar ne aducem aminte de expresia din Psalmii, care spune că „un val cheamă un alt val” (Psalmii 42:7). Și, ca biserică, am dovedit că valurile de pandemie nu ne-au distrus capacitatea de reacție în fața unor crize noi. Credincioșii adventiști s-au mobilizat într-un mod surprinzător ca să întâmpine valul de refugiați la frontierele nord-estice. Am redescoperit misiunea de a-i ajuta pe străini și latura socială a slujirii adventiste.

Apreciez foarte mult voluntariatul dumneavoastră și străduințele comune pentru a asigura un program de permanență în cele zece vămi, în locuri unde poate pentru prima dată biserica își dovedește existența și spiritul misionar. Aproximativ o sută de reprezentanți adventiști sunt activi zilnic în aceste locuri și în două gări feroviare mari, unde oferă hrană, bunuri de strictă necesitate, servicii de transport și cazare, traducere și consiliere.

În Moldova, refugiații sunt cazați în opt biserici, iar în capitală, în șapte lăcașuri de cult. Multe biserici adventiste din Ucraina și Polonia s-au transformat în spații de cazare pentru refugiați. Până acum, noi, în țară, am transportat 3 000 de

persoane în tranzit și am cazat circa 10 000 de refugiați în total, din care 500 de adventiști ucraineni. Peste o mie de familii adventiste și-au deschis ușile pentru străini, iar unele au găzduit chiar și 10-20 de persoane în același timp. Antreprenori adventiști au oferit, pentru cazare gratuită, pensiuni și cămine de bătrâni, iar biserica găzduiește persoane în tranzit la centrele din Coșna (Suceava), Sovata (Mureș), Moieciu (Brașov) și Săvârșin (Arad), locuri în care au fost primite până acum peste o mie de persoane. Unele biserici trimit generatoare de electricitate și medicamente pentru clinica adventistă din Cernăuți. Toate acestea sunt motive de apreciere pentru dumneavoastră și de bucurie în Domnul, pe care Îl rugăm să ne dea lumina cunoștinței Sale pentru planuri pe termen mediu și lung.

Biserica Adventistă, prin cele șase unități administrative din Banat, Moldova, Muntenia, Oltenia, Transilvania Sud și Transilvania Nord, și prin Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor, ADRA, a donat alimente și alte produse de primă necesitate pentru susținerea activității din cele zece vămi și a trimis dincolo de graniță, în Cernăuți și Teceu Mare, unsprezece convoaie umanitare. Al doisprezecelea convoi este plănuț să ajungă în regiunea Odessa în zilele următoare. Până acum, sumele colectate din toate bisericile pentru a susține activitatea din prima linie au depășit 250 000 euro. De asemenea, Diviziunea Inter-Europeană a donat pentru eforturile noastre umanitare o primă sumă, în valoare de 100 000 de euro.

Dragi frați și surori, atitudinea manifestată până acum merită să fie păstrată. Să facem bine fără să nădăjduim ceva în schimb, după cum ne-a învățat Domnul Isus, Cel care ne-a promis că răsplata va fi mare pentru copiii Celui Preaînalt (Luca 6:35). Constatăm că s-a deschis un front special de lucru pentru tinerii și voluntarii noștri. Să fim plăcuți Domnului și să postim în aceste vremuri de criză, cum scrie în Biblie: „Împarte-ți pâinea

**INFORMARE
BISERICA
AUREL
NEAȚU**

**CA BISERICĂ, AM
DOVEDIT CĂ VALURILE
DE PANDEMIE NU
NE-AU DISTRUS
CAPACITATEA DE
REAȚIE ÎN FAȚA
UNOR CRIZE NOI.
CREDINCIOȘII
ADVENTIȘTI S-AU
MOBILIZAT ÎNTR-UN
MOD SURPRINZĂTOR
CA SĂ ÎNTÂMPINE
VALUL DE REFUGIAȚI
LA FRONTIERELE
NORD-ESTICE.**

**SĂ NE RUGĂM CA
DUHUL SFÂNT SĂ
NE INSPIRE PENTRU
A ÎNȚELEGE BINE
PREZENTUL, DAR
MAI ALES VIITORUL.
LUMINA PROFEȚIEI
SĂ NE CĂLĂU-
ZEASCĂ PE CALEA
CREDINȚEI, IAR
FAPTELE NOASTRE
DE AȘTEPTARE
SĂ GRĂBEASCĂ
ÎNTOARCEREA
DOMNULUI ISUS!**

cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l și nu întoarce spatele semenului tău” (Isaia 58:7).

În săptămâna aceasta, tinerii adventiști au făcut grupuri de rugăciune pentru Ucraina și au dezbătut tema „Al Domnului este pământul”, în cadrul Săptămânii de rugăciune a tinerilor. Vă invit și pe dumneavoastră să le adresați un mesaj de maximă prețuire în Sabat și chiar să folosiți ghidul lor practic de studiu. Eu însumi l-am deschis și am profitat de un punct de vedere echilibrat cu privire la grija față de mediu. Iată câteva idei: Suntem prima generație care înțelege pe deplin schimbările climatice și ultima generație care poate face ceva cu privire la ele. Sabatul este o structură necesară și sustenabilă pentru planetă. Când creștinii iau pământul în serios, oamenii vor lua Evanghelia în serios, pentru că principalele probleme de mediu sunt egoismul, lăcomia și apatia.

Dumnezeu să îi binecuvânteze pe copiii și tinerii noștri, ca ei să producă acele transformări

culturale și spirituale mari pe care oamenii de știință le așteaptă, dar nu le pot aduce în lume.

Campania de implicare a tuturor credincioșilor din Bacău continuă. Organizarea serviciilor medicale este fără precedent. La inițiativa doctorului Ana-Maria Zafir, directoarea Departamentului Sănătate, și prin colaborarea cu pastorul Costel Iosub, directorul Centrului de Sănătate din Podiș, peste o mie de persoane vor beneficia gratuit de ecografii, consultații medicale și analize. Și alte evenimente sociale, de prevenție și de protecție a mediului sunt așteptate în aceeași perioadă, pe lângă predicile în direct despre revenirea Domnului Isus.

Săptămâna trecută am avut o întâlnire cu președintele, secretarul și trezorerul Bisericii Adventiste de la nivelul european. Am avut în vedere contribuția Diviziunii la eforturile bisericii din România și acțiunile noastre comune. Ne-am văzut în Portorož, Slovenia, la o sesiune a Agenției Adventiste pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor. Au fost momente de abordare a crizei refugiaților și am lucrat în ateliere, pe grupe, pentru configurarea strategiei pentru următorii cinci ani.

Sunt bucuros să vă informez despre organizarea celui de-al VII-lea Congres Medical Adventist anul acesta, în luna octombrie. În cadrul sesiunilor vor fi prezentări științifice cu acordarea de credite profesionale pentru participare și, bineînțeles, în Sabat, un program spiritual creat pe măsura celor care reprezintă mâna dreaptă a bisericii, cei mai îndrăgiți ambasadori ai mesajului adventist actual.

În încheiere, am ales să vă citesc un pasaj sacru, foarte potrivit cu situația externă din prezent: „Timpul actual este de un interes copleșitor pentru toți cei vii. Conducătorii și oamenii de stat, bărbați care ocupă poziții de încredere și autoritate, oameni inteligenți din toate clasele sociale au atenția îndreptată asupra evenimentelor care au loc în jurul nostru. Ei sunt atenți la relațiile care există între popoare” (Ellen White, *Evanghelizare*, p. 194).

Dragii mei, să ne rugăm ca Duhul Sfânt să ne inspire pentru a înțelege bine prezentul, dar mai ales viitorul. Mă rog pentru dumneavoastră ca lumina profeției să vă călăuzească pe calea credinței, iar faptele noastre de așteptare să grăbească întoarcerea Domnului Isus. ■

Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

ROADA DUHULUI SFÂNT

A. Pune în ordine literele de mai jos și vei descoperi rând pe rând roadele Duhului Sfânt, despre care Theo vorbește în film și care se găsesc în Biblie în Galateni 5:22-23.

1. greadsato - _____
2. rubuica - _____
3. nafirenâra fopetorl - _____
4. tabetunăt - _____
5. recdinșacio - _____
6. caepa - _____
7. caefrae ed inbe - _____
8. debâlneaț - _____
9. delînunag dabărer - _____

**CITESC SI
DESCOPAR**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe

B. Desenează un coș pentru fructe pe o coală de desen și scrie toate roadele Duhului Sfânt pe bilețele colorate de hârtie, apoi lipește-le pe acest coș. Fă o fotografie și postează-o pe FB.

C. Sigur cunoașteți proiectul „Citește Biblia pentru prima dată”, care a început pe 17 ianuarie 2021. Planul de citire vă conduce în fiecare zi la capitolele pe care le aveți de citit. Dacă nu aveți acest plan, nu este târziu să îl cereți de la pastorul local și să recuperați timpul pierdut. Premiul final este o Biblie specială. Dacă ești la rând cu cititul, răspunde la următoarele întrebări:

1. În ce s-a transformat soția lui Lot când s-a uitat înapoi, în timp ce fugea din Sodoma?

- a) în stâlp de foc
- b) în stâlp de piatră
- c) în stâlp de sare

2. Cum se numeau cele două cetăți pe care Dumnezeu le-a nimicit din cauza păcatului celor care locuiau acolo?

- a) Cades și Gomora
- b) Sodoma și Gomora
- c) Sodoma și Bared

3. Cum a distrus Dumnezeu cele două cetăți?

- a) cu potop de apă
- b) cu o tornadă
- c) cu foc și pucioasă

Răspuns: A. 1. drăgoștea; 2. bucuria; 3. înfrânarea poftei; 4. bunătatea; 5. credințioșia; 6. pacea; 7. facerea de bine; 8. blândetea; 9. îndelunga răbdare. B. 1. c); 2. b); 3. c)

O campanie inițiată de **Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România**.

Împreună pentru oameni

Gratuit!

- ecografii, consultații și analize;
- școală de gătit vegetarian;
- seminare pentru un stil de viață sănătos;
- taxi pentru persoanele cu dizabilități;
- concert de muzică sacră.

**1-10
Aprilie
2022**

Urmărește campania
în fiecare seară de la ora 21:00
pe Speranța TV, Radio Vocea Speranței și on-line.

 www.impreunapentruoameni.ro

Pentru programări și
detalii scanează codul
cu camera telefonului.

Parteneri

